

І сукому
наугайтесь,
І свого не
цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXI Ч. 73. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК THURSDAY, APRIL 18, 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK ЧЕТВЕР, 18-го КВІТНЯ 1974 No. 73. VOL. LXXXI.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ НАДЗВИЧАЙНЕ ЗАСІДАННЯ, ВСТАНОВИВ СКЛАД КОНВЕНЦІЙНИХ КОМІСІЙ

Джерсі Сіті. — Минулої п'ятниці, 12-го квітня тут, у цю приміщення Головної Канцелярії Українського Народного Союзу відбулося передбачене статуту надзвичайне засідання Головного Екзективного Комітету для встановлення складу конвенційних Верифікаційної, Статутної і Фінансової комісій. Інші комісії вибирає Конвенція. В цих надзвичайних нарадах взяли участь усі виконавчі урядові: головний президент Писип Лисогір, який провів наради, заступник головного президента проф. Іван Телюк, заступник головного президента на Канаду сенатор Павло Юзик, заступник головного президента пані Марія Душник, заступник головного президента і рекордний секретар Володимир Сохан, голов-

ДИСИДЕНТИ АПЕЛЮЮТЬ В СПРАВІ ХВОРОГО ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Москва. — Агентство Ройтер опублікувало 16-го квітня інформацію з Москви про те, що вчена - мовознавець Тетяна Ходорович та Мальва Нойна Лянда, робітниця, видали публічні заклики в обороні історика Валентина Мороза, засудженого на 13 років ув'язнення, став здоров'я якого підсудним пору є дуже критичний. Дисиденти Ходорович та Лянда апелюють до громадянства виступити в обороні В. Мороза, вказуючи на те, що його здоров'я значно погіршилося. В. Мороз знаходиться далі у Владимирській тюрмі. Його арештовано в 1969 році і відтак засуджено на довічне ув'язнення.

КРИВАВЕ ЗАВРУШЕННЯ В СОВЕТСЬКІЙ ЛІКАРНІ ДЛЯ УМОВИХВОРИХ, ОХОРОНА ПОБИЛА НА СМЕРТЬ ДВОХ ПАЦІЄНТІВ

Москва. — Газета "Нью Йорк Таймс" з 17 квітня інформувала на основі даних з дисидентських кіл, що у психіатричній лікарні в Благовіщенську на Далекому Сході мали місце криваве заворушення, у висліді яких дійшло до загибелі між лікарняною охороною, пацієнтами, обслуговують і звичайними в'язнями, призначеними до праці у цьому психіатричному закладі. Причини заворушень — нестерпні побутові умови. Згідно з даними дисидентських кіл, як інформувала газета, вже після заворушення лі-

карняна охорона зв'язала

двох пацієнтів і побила їх

на смерть. Досі влада не

притягнула до відповідальності

членів охорони. У повідомленні

немає нічого сказаного про особий

склад пацієнтів цієї психіатричної

лікарні, хоч, як відзначає газета, советські

чинники приміщують у психіатричних

закладах цілком здорових психічно

дисидентів. Можна припускати, що власне це й було

фактичною причиною заворушень

і що закатовані пацієнти власне належали до

групи дисидентів.

Анатолій Радигін виступатиме

з доповідями в українських громадах

Нью Йорк (В. Л.). — Ана-толій Радигін, жидівський поет, бувший капітан морської флотії СРСР, який прибув з Ізраїлю до ЗСА на запрошення Української Делегації АНІ і який взяв участь в Конференції Світової Анти-Комуністичної Ліги (ВА-КЛ), яка, як відомо, відбула свої наради у Вашингтоні в дні від 8-13 квітня ц. р., виступить в українських громадах з політичними доповідями. Використовуючи свій побут в Америці, А. Радигін погодився дати кілька виступів у більшій скупченні українців. Він, перебуваючи 8 років у Владимирській тюрмі і 3 роки в Мордовських концтаборах (він же автор спогадів про Мордовські концтабори) — прибув в 1973 р. з СРСР до Ізраїлю. В тюрмах і на заслання А. Радигін ділив долю з багатьма нашими політичними в'язнями, як: Валентин Мо-

роз, Святослав Караванський, Катруся Заричка, сл. п. Михайло Сорока, Юрій Шухевич, Дарія Гусак, Зе-нон Красівський та інші, члени ОУН та бійці команди УПА.

З нагоди його публічного виступу в громадах Нью Йорку, Філадельфії, Пассейку, Чикаго, Детройту, Клівленді, Бофалло й інших місцевостях.

Анатолій Радигін володіє добре українською мовою і

говоритиме по українськи на

тему: "Зустрічі з українськими

політичними в'язнями і мої

взаємовідносини з ними".

Можна сподіватися, що

українське громадянство те-ло

зустріне гостя з Ізраїлю, що

привіз нам відомості про

тяжкі переживання українських

в'язнів і страждання українського народу.

ПРОГРАМА 28-ОЇ ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбудеться в

Marriott Motor Hotel, Philadelphia, Pa.

City Avenue & Monument Road

починаючи

від ПОНЕДІЛКА, 20-го ТРАВНЯ 1974 року

1. Відкриття Конвенції;
2. Звідолення Верифікаційної Комісії;
3. Вибір:
 - а) Конвенційної Президії в складі голови, двох заступників та двох секретарів,
 - б) Вибірчої Комісії в складі 11 членів,
 - в) Комісії Пресової у складі 5 членів;
4. Покликання Пресової Комісії;
5. Звідолення членів Головного Екзективного Комітету:
Головного президента Йосипа Лисогіра,
Заступника головного президента проф. Івана Телюка,
Заступника головного президента на Канаду сен. Павла Юзика,
Заступниці головного президента Марії Душник,
Заступника головного президента і рекордного секретаря
Володимира Сохана,
Головного секретаря д-ра Ярослава Падюха,
Головного касира м-ра Уляни М. Дячук;
6. Звідолення Головної Контрольної Комісії та її членів:
м-ра Івана Геврика,
м-ра Івана Винника,
д-ра Богдана Гнатюка,
д-ра Івана Скальчука,
д-ра Михайла Данилюка;
7. Звідолення членів Головної Ради:
Василя Дідюка,
Степана Гавриша,
проф. Тараса Шмагали,
д-ра Богдана Футей,
інж. Анатолія Дорошенка,
Анни Гарає,
Дмитра Попадія,
Тараса Шпікула,
д-ра Анни Чопик,
Володимира Запорожнюка,
м-ра Мирона Куропаса,
інж. Мирослава Кальби,
Світлана Репети,
Андрія Джули;
8. Звідолення головного редактора органу УНСоюзу "Свобода" —
Антоня Драгани;
9. Дискусія над звідоленням та їх прийняття;
10. Звідолення Статутної Комісії; дискусія та ухвали;
11. Визначення висоти заборук і платень платних членів Екзективного Комітету;
12. Вибір Головного Уряду УНСоюзу;
13. Звідолення Комісії Пресової; дискусія та ухвали;
14. Внесення і ухвали для добра організації;
15. Різні справи;
16. Закриття Конвенції.

Наради почнуться точно в 9-й годині ранку, 20-го травня 1974 р. Ресстрація делегатів в неділю, 19-го травня, від год. 12.00 полудня до 10.00 години вечора, та в понеділок, 20-го травня, від год. 7.00 ранку.

ЗА ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ:

Йосип ЛИСОГІР
головний президент

Іван ТЕЛЮК
заступник гол. президента

сен. Павло ЮЗИК
заступник гол. президента
на Канаду

Марія ДУШНИК
заступниця гол. президента

Володимир СОХАН
заступник гол. президента
і рекордний секретар

Ярослав ПАДЮХ
головний секретар

Уляна М. ДЯЧУК
головний касир

В НЕДІЛЮ, 19-го травня, напередодні Конвенції, о год. 2.00 по полудні у великій бальній залі Маріотт Мотор Готелю відбудеться ВЕЛИКИЙ КОН-ЦЕРТ з пописом найкращих танцювальних ансамблів Америки і Канади.

В СЕРЕДУ, 22-го травня, в пополудневих годинах прогулянки автобусами: 1) до нового будинку УНСоюзу в Джерсі Сіті, 2) до українських установ та історичних пам'яток Філадельфії.

В ЧЕТВЕР, 23-го травня, о год. 7.00 вечором у великій бальній залі Маріотт Мотор Готелю КОНВЕНЦІЙНИЙ БЕНКЕТ для делегатів та гостей.

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

Головний Екзективний Комітет УНСоюзу на своєму спеціальному засіданні дня 12-го квітня 1974 року призна-чив, згідно з постановою 16-ої статті статуту УНС, наступ-них делегатів до Конвенційних Комісій:

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

1. Текля Мороз, 465-й Відділ, Монтреаль, Квебек
2. Роман Татарський, 94-й Відділ, Детройт, Мич.
3. Михайл Семків, 379-й Відділ, Чикаго, Іл.
4. Карло Кобіто, 121-й Відділ, Ром. Н. І.
5. Володимир Реф, 220-й Відділ, Алабамаша, Па.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

1. Інж. Іван Вапчук, 292-й Відділ, Детройт, Мич.
2. Геновефа Жеребняк, 180-й Відділ, Акрон, Огайо
3. Юліан Баранюк, 371-й Відділ, Ньюарк, Н. Дж.
4. Василь Романішин, 254-й Відділ, Нью Брітен, Конн.
5. Микола Андрухів, 471-й Відділ, Монтреаль, Квебек

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ:

1. Марія Шпікула, 221-й Відділ, Чикаго, Іл.
2. Петро Дяків, 427-й Відділ, Сент Кетріс, Онт.
3. Інж. Іван Скіра, 153-й Відділ, Філадельфія, Па.
4. Д-р Іван Серафим, 86-й Відділ, Нью Йорк, Н. Й.
5. Іван Малко, 320-й Відділ, Балтимор, Меріленд.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС ЗАКІНЧИЛА ПЕРЕВІРКУ, ВІДБУЛА СПІЛЬНІ НАРАДИ З ЕКЗЕКУТИВОЮ

Головна Контрольна Комісія УНС під час щорічної пе-ревірки. На фото (зліва): д-р Михайло Данилюк, дир. Іван Винник, м-р Іван Геврик, проф. д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук

Джерсі Сіті. — Минулої п'ятниці, 12-го квітня, Го-ловна Контрольна Комісія Українського Народного Со-юзу закінчила свою перед-бачену статуту річну і цим разом передконвенційну пе-ревірку майна, діловодства та організаційного стану ці-єї великої установи і на за-кінчення перевірки відбула спільні наради з Головним Екзективним Комітетом, інформуючи коротко про ви-слідки перевірки, точний звіт з якої буде пред'явле-ний найближчій 28-й Кон-венції УНС, що має відбу-тися у Філадельфії в тиждень від 20-го травня ц. р. Перевірку проводили головні контро-лери: м-р Іван Геврик з Вінніпегу, дир. Іван Винник з Нью Йорку, проф. д-р Бо-гдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук з Філадельфії та д-р Михайло Данилюк з Мінеаполісу. Під час спіль-них нарад з головним Екзе-кутивним Комітетом, яким проводив голова Контроль-ної Комісії м-р Іван Геврик, після того, як усіх на цих спільних нарадах привітав головний президент Йосип Лисогір, обмірковано спіль-но також деякі імпрези, що їх заплановано з нагоди Конвенції у Філадельфії.

Завважи головних контро-лерів започаткував дир. Іван Винник, який провів пе-ревірку фінансової відділу. Звіт з цієї перевірки буде включений до загального конвенційного звіту Кон-трольної Комісії та охоплю-ватиме фінансовий стан УН-Союзу за минулий рік, як і за останні чотири роки від попередньої конвенції в 1970. му році. Конвенційні реко-мендації Контрольної Ко-місії включатимуть такі спра-ви, як новозбудований хма-рсяг УНС, коштів Конвенції та можливість його змен-шення, перевірка інвестиції для збільшення прибутків з них, збільшення резерв і подібне.

Проф. д-р Богдан Гнатюк інформував про переведен-ня ним перевірку Союзів, оселі УНС біля Кергонксону, порівнюючи прибутки і ви-датки минулого року з та-кими в попередніх роках. Звер-нув окрему увагу на пості-не поліпшення та вдоско-налення устаткування Со-юзів, що дуже позитивно віддзеркалене також в її зов-нішньому вигляді. Контроль-на Комісія матиме ряд реко-мендацій, включно щодо ре-організації ведених на Со-юзів під час вакацій кур-сів українознавства.

Д-р Іван Скальчук пе-ревіряв секретаріат та організа-ційний відділ, ствердивши на початку, що проведення цих двох відділів, секретаріату і організаційного, не можна вважати за корисне для пра-ці цих двох відділів. Подавши загальний огляд органі-заційного розвитку та деякі його аналізи, д-р Скальчук заповів ряд рекомендацій в цій справі на найближчій Конвенції.

Д-р Михайло Данилюк пе-реводив перевірку Видав-ництва, попередивши її ра-ніше дома ознайомленням з різними доставленими йому цифровими даними та ін-формаціями. Його перевірка охоплювала всі ділянки Ви-давництва: редакцію, адмін-страцію, друкарню та експе-дицію, як і продовжувані за-ходи для переносу в-ва до нових приміщень та ряду тех-нічних змін.

М-р Іван Геврик пере-віряв Рекордний відділ, як та-кож гіпотетичні позички та спізнанні розрахунки Відділа. Після загальних завва-г головних контролерів щодо перевірки, вони мали ще де-які запити до головних екс-екутивних урядовців і після відповідей ці спільні наради акінчено.

На закінчення своєї пере-вірки та спільних нарад з головними ексекутивними урядовцями, Головна Кон-трольна Комісія схвалила ок-реме Звернення, текст яко-го буде проголошений в черговому числі "Свободи".

СССР НЕ ДОПУСКАЄ ДО ПОГОДЖЕННЯ

Москва. — Тут закінчили-ся 16-го квітня п'ятиденні наради советських лідерів з сирійським президентом Га-фезом аль-Асадом, які мали за завдання doprowadити до узгодження позицій між СС-СР та Сирією в справі пере-говорів про перемир'я між Сирією та Ізраїлем і участі Сирії в женецькій мирній конференції. Крім того, пре-зидент Асад мав за завдан-ня забезпечити потрібну військову советською до-помогою. З опублікованого спільного советсько-сирій-ського комюнікату виразно видно, що СССР вирішив да-ти Сирії максимальну війсь-кову допомогу для про-довжування війни з Ізраїлем, мовляв, Сирія "має неоспо-риме право на стосування всіх заходів, щоб звільнити окуповані території". В ко-мюнікату говориться також про те, що СССР має при-мати активну і безпосередню участь у всіх етапах мирних

переговорів і має мати голос при остаточному вирішенні питання миру на Близькому Сході.

Про те, що СССР викорис-товує Сирію для закріплен-ня своїх позицій на Близь-кому Сході, головне після то-го, як між Єгиптом та Ізраї-лем дійшло з допомогою ЗСА до початкового узгодження спірних проблем, засвідчує посилена советська диплома-тична активність на Близь-кому Сході і постачання Сирії військовою допомогою. Советська преса не перестає обвинувачувати Ізраїль у на-рушенні миру на Близько-му Сході, зокрема в районі Голанських висот, де упо-рядок останнього місяця не переривається збройні су-тінки. За інформацією з Беїруту, СССР погодився ста-вити Сирії неозначене чо-сто винищувачів типу МИГ-25. Частиною того типу військових літаків СССР від-давав до Сирії.

ДЕЛЕГАТИ ТА ІХ ЗАСТУПНИКИ НА XXVIII ЗВІЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ УНСОЮЗУ

одобрені Головним Екзекутивним Комітетом

Відділ	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заступника
1 — 98	Катерина Найман	Іван Чуба
2 — 354	Єлизавета Сейдман	Маріон Кляшкіна
3 — 363	Давид Слободян	Марія Куріна
4	Микола Хомичук	Іван Дула
5	Ігор Володимир Лесеня	Олена Слозік
6	Володимир С. Демчук	Олена Слозік
7	Андрій Вовк	Олена Слозік
8	Андрій Слозік	Олена Слозік
9	Микола Шашеван	Олена Слозік
10	Павло Микитюк	Олена Слозік
11	Костянтин Ждановський	Петро Палта
12	Павло Шенчук	Василь Терлецький
13	Микола Демчук	Іван Зендран
14	Микола П. Огір	Василь Терлецький
15	Леонід К. Луденко	Микола Палка
16	Олена Зайчук	Володимир Яценко
17	Микола Москаль	Григорій Кондратюк
18	Доктор Олена Р. Гарбунок	Василь Стефурій
19	Ігор Роман С. Голіш	Ігор Роман Олександр
20	Павло Бит	Микола Воскрес
21	Микола Петер	Іван Кеван
22	Ігор Віталій В. Галач	Іван Кеван
23	Іван Е. Олен	Іван Кеван
24	Іван Гавришук	Іван Кеван
25	Катерина М. Огір	Іван Кеван
26	Олена Гейчик	Іван Кеван
27	Андрій Домарський	Іван Кеван
28	Ігор Володимир Семак	Іван Кеван
29	Олена А. Малиш	Іван Кеван
30	Ігор Роман Давид	Іван Кеван
31	Микола Хомич	Іван Кеван
32	Василь Лобід	Іван Кеван
33	Соня Орш	Іван Кеван
34	Марія Б. Андерсон	Іван Кеван
35	Володимир Вовк	Іван Кеван
36	Іван М. Кравченко	Іван Кеван
37	Марія Р. Ковальчук	Іван Кеван
38	Анна Гавришук	Іван Кеван
39	Олена Г. Люстер	Іван Кеван
40	Степан Чернявський	Іван Кеван
41	Іван Пилип	Іван Кеван
42	Олена Школоток	Іван Кеван
43	Микола Павліс	Іван Кеван
44	Петро Головачук	Іван Кеван
45	Іван Бах	Іван Кеван
46	Іван Хомич	Іван Кеван
47	Володимир Саван	Іван Кеван
48	Мартин Шибка	Іван Кеван
49	Микола Приходько	Іван Кеван
50	Ігор Василь Коліс	Іван Кеван
51	Іван Сидиряк	Іван Кеван
52	Володимир Гарас	Іван Кеван
53	Олена Цегельська	Іван Кеван
54	Степан Івасюк	Іван Кеван
55	Микола Юрчиш	Іван Кеван
56	Людмила Кичун	Іван Кеван
57	Микола Олександр	Іван Кеван
58	Карло Сачко	Іван Кеван
59	Дмитро Голосатий	Іван Кеван
60	Василь Добрянський	Іван Кеван
61	Адам Шибка	Іван Кеван
62	Петро С. Когут	Іван Кеван
63	Микола Савка	Іван Кеван
64	Микола Гальмач	Іван Кеван
65	Тарас Сидиряк	Іван Кеван
66	Ігор Володимир	Іван Кеван
67	Микола Турко	Іван Кеван
68	Микола Філіш	Іван Кеван
69	Елена Турко	Іван Кеван
70	Іван Вурій ст.	Іван Кеван
71	Андрій Сид	Іван Кеван
72	Володимир Ніпчук	Іван Кеван
73	Іван Іван	Іван Кеван
74	Микола Жук	Іван Кеван
75	Володимир Керешівський	Іван Кеван
76	Микола Демчук	Іван Кеван
77	Василь Гавриш	Іван Кеван
78	Іван Петрушко	Іван Кеван
79	Антон Луканчук	Іван Кеван
80	Андрій Кушнір	Іван Кеван
81	Микола Карбівник	Іван Кеван
82	Ігор Іван Сергій	Іван Кеван
83	Володимир Кавс	Іван Кеван
84	Володимир Беріка	Іван Кеван
85	Іосиф Сидор	Іван Кеван
86	Данило К. Андерсон	Іван Кеван
87	Ігор Олександр	Іван Кеван
88	Ігор Олександр	Іван Кеван
89	Ігор Олександр	Іван Кеван
90	Ігор Олександр	Іван Кеван
91	Ігор Олександр	Іван Кеван
92	Ігор Олександр	Іван Кеван
93	Ігор Олександр	Іван Кеван
94	Ігор Олександр	Іван Кеван
95	Ігор Олександр	Іван Кеван
96	Ігор Олександр	Іван Кеван
97	Ігор Олександр	Іван Кеван
98	Ігор Олександр	Іван Кеван
99	Ігор Олександр	Іван Кеван
100	Ігор Олександр	Іван Кеван
101	Ігор Олександр	Іван Кеван
102	Ігор Олександр	Іван Кеван
103	Ігор Олександр	Іван Кеван
104	Ігор Олександр	Іван Кеван
105	Ігор Олександр	Іван Кеван
106	Ігор Олександр	Іван Кеван
107	Ігор Олександр	Іван Кеван
108	Ігор Олександр	Іван Кеван
109	Ігор Олександр	Іван Кеван
110	Ігор Олександр	Іван Кеван
111	Ігор Олександр	Іван Кеван
112	Ігор Олександр	Іван Кеван
113	Ігор Олександр	Іван Кеван
114	Ігор Олександр	Іван Кеван
115	Ігор Олександр	Іван Кеван
116	Ігор Олександр	Іван Кеван
117	Ігор Олександр	Іван Кеван
118	Ігор Олександр	Іван Кеван
119	Ігор Олександр	Іван Кеван
120	Ігор Олександр	Іван Кеван
121	Ігор Олександр	Іван Кеван
122	Ігор Олександр	Іван Кеван
123	Ігор Олександр	Іван Кеван
124	Ігор Олександр	Іван Кеван
125	Ігор Олександр	Іван Кеван
126	Ігор Олександр	Іван Кеван
127	Ігор Олександр	Іван Кеван
128	Ігор Олександр	Іван Кеван
129	Ігор Олександр	Іван Кеван
130	Ігор Олександр	Іван Кеван

Відділ	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заступника
131	Ігор Лев Воднар	Ярослав Загородний
132	Микола Сечин	Осип Панчишин
133	Ярослав Лесняк	Володимир Вишатицький
134	Микола Сорока	Григорій Працько
135	Степан Колодуб	Олена Ратушня
136	Ігор Павло Патель	Анна Зуйко
137	Іван Витиш	Микола Чомко
138	Мартин Е. Чомко	Евген Лобас
139	Григорій Корбач	Юрій Вацьківський
140	Петро Шинурівський	Елайма М. Рудакевич
141	Іван Гуцалюк	Іван Сеган
142	Анна Сеган	Микола Новик
143	Іосиф Пинкович	Микола Партика
144	Марія С. Дина	Анна Заворська
145	Анна Пинчук	Ігор Олександр Луцький
146	Ігор Олександр	Микола Пасицький
147	Іван Олександр	Матвій Намака
148	Богдан Артемий	Микола Степась
149	Микола Федяшин	Корнеліо Галушка
150	Петро Гадек	Дмитро Степась
151	Семен Дзюба	Володимир Волянський
152	Андрій Забрюцький	Дарія Малюк
153	Теодор Чурма	Петро Корейко
154	Ігор Олександр Самоцький	Петро Матчак
155	Микола Кіт	Василь Гладько
156	Іван С. Антушак	Микола Кудра
157	Евстахій Прокопович	Іосиф Надзак
158	Іван Тиро мол.	Іосиф Козел
159	Степан Філіш	Наталія Корнова
160	Іван Кудрич	Василь Стек
161	Марія К. Пелехата	Степан Микитюк
162	Іван Бабін	Олена Доманська
163	Галина Гавришук	Марія Проник
164	Осип Зубрицький	Анна Фріц
165	Степа Раса	Микола Семанський
166	Геновефа Кухта	Іван Баланчук
167	Василь Осадчук	Микола Мушинський
168	Петро Шерба	Микола Витицький
169	Ірина Шерба	Роман Грицай
170	Ігор Атанас Слюсарчук	Петро Семен
171	Ігор Кульчицький	Микола Остап
172	Ярослав Вазюк	Осип Вербицький
173	Василь Паліш	Микола Стах
174	Розалія Округ	Петро Іванович
175	Іван Лаба	Григорій Жеребняк
176	Петро Ковальчук	Павло Войнов
177	Юрій Стефанович	Богдан Фльорчук
178	Геновефа З. Жеребняк	Олександр Данилюк
179	Григорій Клименко	Гіронім Рудницький
180	Петро Залуга	Євген Наболюк
181	Дмитро Кошляковський	Петро Тарнавський
182	Богдан Ластовський	Микола Крика
183	Мирошлав Колідій	Микола Юзеф
184	Роман Гарасяк	Ігор Володимир Нестерчук
185	Ярослав Сенишин	Іван Миско
186	Евстахій Малацький	Іван Пригода
187	Микола Салдан	Ігор Василь Паліш
188	Степан Чума	Ігор Олександр Соколяшин
189	Іван Пилиш	Соня Карпюк
190	Іван Пилиш	Лев Гардін
191	Іван Пилиш	Володимир Кіндесовський
192	Іван Пилиш	Павло Рева
193	Іван Пилиш	Ігор Олександр
194	Іван Пилиш	Василь Караваков
195	Іван Пилиш	Володимир Козак
196	Іван Пилиш	Олександр Твардовський
197	Іван Пилиш	Богдан Олександровський
198	Іван Пилиш	Володимир Білий
199	Іван Пилиш	Теодор Кубарч
200	Іван Пилиш	Костянтин Шевчук
201	Іван Пилиш	Марія Т. Юров
202	Іван Пилиш	Евген М. Вільд
203	Іван Пилиш	Петро Гут
204	Іван Пилиш	Захар Колодін
205	Іван Пилиш	Василь Гавдо
206	Іван Пилиш	Марія Шибка
207	Іван Пилиш	Ярослав Кристалюк
208	Іван Пилиш	Іван Гринчишин
209	Іван Пилиш	Іосиф Ірха
210	Іван Пилиш	Ігор Павло Бабяк
211	Іван Пилиш	Петро Лішак
212	Іван Пилиш	Микола Мартинишин
213	Іван Пилиш	Богдан Дейчаківський
214	Іван Пилиш	Дмитро Головацький
215	Іван Пилиш	Іван Іван
216	Іван Пилиш	Євген М. Іван
217	Іван Пилиш	Микола Бобер
218	Іван Пилиш	Микола І. Ширпан
219	Іван Пилиш	Микола Крика
220	Іван Пилиш	Анна Реміш
221	Іван Пилиш	Василь Мігван
222	Іван Пилиш	Ігор Микола Ковальчук
223	Іван Пилиш	Микола Кіт
224	Іван Пилиш	Іван Сліпеш
225	Іван Пилиш	Володимир Яким
226	Іван Пилиш	Джанет Барделл
227	Іван Пилиш	Іосиф Чабан
228	Іван Пилиш	Антон Гайлук
229	Іван Пилиш	Микола Мартиненко
230	Іван Пилиш	Микола Голіш
231	Іван Пилиш	Ігор Юрій В. Оршикевич
232	Іван Пилиш	Василь Фідик
233	Іван Пилиш	Василь Романович
234	Іван Пилиш	Петро М. Тіш
235	Іван Пилиш	Петро Сильчак
236	Іван Пилиш	Августин О. Рудник
237	Іван Пилиш	Юлія Гутлик
238	Іван Пилиш	Петро Ариотин
239	Іван Пилиш	Василь Труфіш
240	Іван Пилиш	Володимир Варшона
241	Іван Пилиш	Ігор Іван О. Фіш
242	Іван Пилиш	Юрій Василь
243	Іван Пилиш	Еміль Варилка
244	Іван Пилиш	Степан Островський
245	Іван Пилиш	Іван Чопко
246	Іван Пилиш	Теодор Литвин
247	Іван Пилиш	Галина Сенедик
248	Іван Пилиш	Степан А. Іванович
249	Іван Пилиш	Іван Новаківський
250	Іван Пилиш	Богдан Мусій
251	Іван Пилиш	Володимир Василенко
252	Іван Пилиш	Микола Мединський
253	Іван Пилиш	Євгенія Васильєва
254	Іван Пилиш	Мирон Сірий
255	Іван Пилиш	Катерина Лукач
256	Іван Пилиш	Юрій Г. Гавриш
257	Іван Пилиш	Іван Василь
258	Іван Пилиш	О. Микола Куданович
259	Іван Пилиш	Ірина Ісак
260	Іван Пилиш	Степан Мартинюк
261	Іван Пилиш	Дмитро Пристай
262	Іван Пилиш	Осип Воробець
263	Іван Пилиш	Василь Бичка
264	Іван Пилиш	Володимир Мадків
265	Іван Пилиш	Петро Куліш
266	Іван Пилиш	Микола Цісовський
267	Іван Пилиш	Василь Кушніш
268	Іван Пилиш	Лука Худоба
269	Іван Пилиш	Борис Оршин
270	Іван Пилиш	Василь Прокопчик
271	Іван Пилиш	Іван Лішак
272	Іван Пилиш	Григорій Дирів
273	Іван Пилиш	Яків Рудак
274	Іван Пилиш	Іван Подільчук
275	Іван Пилиш	Микола Хитра
276	Іван Пилиш	Іосиф Бобак
277	Іван Пилиш	Петро Вродич
278	Іван Пилиш	Андрій Прухницький
279	Іван Пилиш	Ілля П. Селінський
280	Іван Пилиш	Володимир Винницький
281	Іван Пилиш	Степан Кіт
282	Іван Пилиш	Максим Задонний
283	Іван Пилиш	Степан Дубик
284	Іван Пилиш	Антон Камфонік
285	Іван Пилиш	Андрей Чабан
286	Іван Пилиш	Петро Булат
287	Іван Пилиш	Микола Кузів
288	Іван Пилиш	Іван Фур
289	Іван Пилиш	Марко Ганушак
290	Іван Пилиш	Василь Голова
291	Іван Пилиш	Олена Недопитко
292	Іван Пилиш	Микола Новак
293	Іван Пилиш	Остап Гац
294	Іван Пилиш	Іван П. Івасюк
295	Іван Пилиш	Олександр Дорогий
296	Іван Пилиш	Мирон Кривулич
297	Іван Пилиш	Осип Пашак
298	Іван Пилиш	Ярослав Толотка
299	Іван Пилиш	Річард Т. Раси
300	Іван Пилиш	Осип Сочило
301	Іван Пилиш	Володимир Білик
302	Іван Пилиш	Микола Гриньків
303	Іван Пилиш	Марія Вуно
304	Іван Пилиш	Франко Гебет
305	Іван Пилиш	Ярослав Гук
306	Іван Пилиш	Василь Дерлиця
307	Іван Пилиш	Степан Гарасяк
308	Іван Пилиш	Володимир Салія
309	Іван Пилиш	Микола Волошин
310	Іван Пилиш	Іван Т. Шеліга
311	Іван Пилиш	Тарас Гриньків
312	Іван Пилиш	Олена А. Гладішевська
313	Іван Пилиш	Петро Лещинський

Шкільне свято Тараса Шевченка в Твін Сіті

Дня 17 березня в залі української православної церкви св. Володимира в Олти в Ст. Пол. відбулося шкільне свято Т. Шевченка, влаштоване Українськими Православними Школами на терені Твін Сіті. Діти вшанували пам'ять нашого великого Поета і Пророка Тараса Шевченка великою програмою:

Ліда Лучко прочитала реферат про Шевченка українською мовою. Далі відбулася програма Української Православної Школи для англійських дітей при церкві св. Юрія в Мінеаполісі і Марко Мельниченко прочитав реферат в англійській мові.

Спів „Садок вишневий“ і мелодію „Зоре моя, вечірня“ під акомпанімент Кіри Цареградської виконали: Володимир і Шері Тополюк, Марко Мельниченко, Христина, Таня і Роксолана Елліот.

У тому ж виконанні продемонстровано вірш „Поклін тобі Тарасе“ при чому діти склали китицю червоних троянд під портретом Т. Шевченка. Потім відбулася програма Української Православної Школи при церкві св. Володимира і Олти в Ст. Пол. Діти 2-ої класи: Люба Вутаско, Марко Ковалевський і Софія Лютавич декламували спільну декламацію „Поклін Тарасові“ і також склали китицю гарних квітів під портретом. Спільну декламацію „Встає весна“ і „Світло“, виконали діти 1-ої класи: Лука Вутаско, Олександр Водарчук, Марко Гротт, Катя Лютавич, Євген Миролюк, Юлія Свістун, Григорій Порницький. Поодинокі декламації на слова Шевченка виконали учні 6-ої класи: „Заповіт“ — Кіра Свістун, „Ой, гину я“ — Таня Миролюк, „До Основ'яненка“ (уверток) — Віктор Гуша. Учні 4-ої й 6-ої класи поставили спільну картину з дитячої Т. Шевченка: „Вийшов“ п'єса Р. Завадовича. У часті взяли: Микола Лютавич, Роксана Тютюнник, Зіна Чорна, Юрко Писарський, Карла Гротт, Ліда Чорна, Тамара Павлова, Микола Водарчук і Юрко Писарський.

На закінчення Свята усі діти Православних Школ під керівництвом Тані Вовк відспівали „Садок вишневий“ і „Заповіт“.

Ольга Хоролет
Кулг. - освіт. референт
Об'єднаної Школи при
церкві св. Миколи.

Округа УНС Нью Гейвен відбула передконвенційні наради

Нью Гейвен (МЯ). — Минулої суботи, 6-го квітня, тут, в Українському Народному Домі відбулися передконвенційні наради Округу Нью Гейвен УНС.

В яких взяли участь члени Управління Округу, секретарі, голови та члени управ. Відділів УНС і конвенційні делегати із Відділів: 54, 59, 277, 370,

ДЕЛЕГАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ НА XXVIII ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ УНІОЗУ

одобрені Головним Екзекутивним Комітетом

(Закінчення зі сторінки 3-ої)

Відділ	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заступника
288 — 196	Михайло Д. Вархол	Ярослава Левицька
287	мгр Осип Степура	Роман Ференцевич
288	Меланія Мілянчик	Іван Попович
289	Дмитро Мушастий	Іван Мишук
290	Василь В. Гузар	
291 — 84	Михайло Хома	Микола Коваль
292	Лев Кусяка	Микола Ціко
293	Петро Федик	Осип Рудницький
294	інж. Іван Ващук	Теодор Тимочко
295	Михайло Калинич	Іван Хома
296	Анна Кудлак Косців	д-р Володимир Душник
297	Андрій Данилюк	Петро Кулик
298	Евстахій Мотрович	Петро Яничко
299	Михайло Коваль	
300	Петро Лобур	Василь Івашук
301	Петро Врублівський	Пилип Кобас
302 — 309	Василь Лещук	Михайло Завіський
303	Марія І. Гнатик	Іван Гентош
304	Михайло Гентош	Гелен Гайдамака
305	Григорій Гайдамака	Дмитро Мельник
306	Дмитро Галонжжа	Любомир Вілик
307	Володимир Гавриляк	Іван Кудий
308	Василь Гой	Любомир Галуґа
309	Іван Новак	Богдан Пішак
310 — 477	Микола М. Велич	Григорій Іванович
311	Іван Малко	Василь Стасюк
312	Теодор Хай	Павло Фуга
313	Дмитро Цюк	
314 — 210	Андрій Кейбіда	Марія Шевченко
315	Іван Бриский	
316	Іван Вабяк	Іосип Врубель
317	Василь Цюпа	Павло Круг
318	Володимир Клозник	
319	Андрій Кописнякський	Василь Захарія
320	Володимир Шпачинський	Сергій Лебедінський
321	Іосиф Мартинюк	Михайло Павловський
322	Іосиф Мартинюк	Михайло Задорецький
323	Григорій Кісиль	д-р Пилип Телішевський
324	Василь Шмаґло	д-р Василь Малиновський
325	Емаліа Пиртула	Володимир Ганас
326	Василь Коруд	Володимир Ривдик
327	Петро Мудрий	Іван Хрип
328 — 129	о. Петро Мелех	Марія Петерс
329	Марія Сверида	
330	Олександра Яворська	Василь Станіславів
331	Михайло Каркоць	Осип Ковалів
332	Олександр Попель	Яків Кльований
333	Степан Глоговський	Теодор Суцник
334	Катерина С. Гордон	Степа Волошин
335	Марія Макар	Степан Мельничук
336	Михайло Захарко	
337	Юрій Слобода	Осип Дачкевич
338	Ярослав Шербак	Данило Паньків
339	Василь Оріховський	Павло Грабович
340 — 141	Павло Вашишин	Василь Небесний
341	Михайло Депа	Олеся Продивус
342	Мирослава Футей	
343	мгр Іван Гаврилюк	інж. Богдан Пашковський
344	д-р Михайло Пізнак	Петро Кучма
345	д-р Роман Клофас	Володимир Хомицький
346	Роман Крупка	Лев Вербець
347	Федір Петрик	Іосип Осередчук
348	Василь Брездун	Евстахій Макарик
349	Ольга Бик	Петро Данилевич
350	Василь Попович	Юліан Кушнір
351	Петро Дзюба	Іван Тихоневич
352	Микола Лялак	Іван Грожек
353	Василь Подубинський	Степан Ковальчук
354 — 201	Ева Гаґа	Роман Тенетіло
355	Григорій Гіна	Василь Хімчак
356 — 138	Юліан Баранюк	Володимир Шпирка
357	Степанія Стеців	Олександра Назарук
358	Іосиф Ярема	Степан Дубій
359	Василь Реновець	
360	Володимир Гетьманський	Станіслав Берегульня
361	Петро Тарнавський	Теодор Рак
362	Іван Данківський	Михайло Попик
363	Михайло Семків	Василь Вакив
364	Богдан Кашуба	Теодор П. Турчин
365	Василь Семків	Степан Голяш
366 — 228	Катерина Гарбіст	
367	Осип Хома	Іван Андрусів
368	інж. Ярослав Карпак	Петро Пішко
369	Степан Данилишин	Петро Ванаш
370 — 319	Василь Ганяк мол.	
371	Василь Олійник	Михайло Хомій
372	о. протопресв. Омелян Мишик	Катерина Благітка
373	інж. Михайло Ніч	
374	мгр Іван Скочиляс	
375	Роман В. Припхан	Ярослав Ваторфальви
376	Зенон Дзядик	
377	Яків Бурій	Лев Курилець
378	Анна Бурій	Михайло Дудар
379	Микола Мартинюк	
380	Василь Шарап	Андрій Пігула
381	Михайло Порожук	Ярослав Мурій
382	Ілля Курман	о. д-р Мiron Стасів
383 — 340	пастор Василь Давидюк	пастор Андрій Давидюк
384	о. Михайло Блаженко	Михайло Масюк
385	д-р Михайло Снігурович	Софія Березічка
386	Степан Фіголь	Михайло Панкевич
387	Катерина Онуфрик	Ярослава Спольська
388	Іванна Мельник	Осип Войко
389 — 395	Бернард Л. Корчинський	Степанія Лісович
390	протопресв. о. Степан Білак	Тома Хромчак
391	Василь Буртняк	Степан Касія
392	інж. Степан Куропас	Юрій Гович
393	Микола Лаба	Іванна М. Іванчук
394	Данило Максимюк	Едвард Гришун
395 — 409	д-р Роман І. Смух	Джанет Г. Волянд
396	Петро Дяків	Осип Касюхнич
397	Михайло Гладий	Тарас Гарас
398	Іван Книгницький	Михайло Ковальчин
399	Степан Волянчук	Роман Савчак
400	Микола Тимків	Тома Квятковський
401	Богдан Зорич	Тома Гуменюк
402	Микола Мота	Михайло Бандас
403	мгр Євген Мастикаш	
404	Олександра Доліницька	Андрій Доліницький
405	Марія Попадєнь	мгр Адольф Гладілович
406	Гарольд М. Вербоєцький	Петро Вербоєцький
407	Михайло Малінівський	Андрій Яріш
408	Роман Чорнобиль	Іван Телега

Відбулися Збори 6-го Відділу ООЧСУ

Філадельфія, Па. — В неділю, 3-го березня 1974 р., відбулися тут в „Домі Української Молоді“ Річні загальні збори 6-го Відділу ООЧСУ. Зборами проводила Президія в особах: д-р Я. Бернадин — голова, та І. Крих — секретар.

Загальні Збори вітали: від УККА — д-р І. Скальчук, від ОЖ ОЧСУ — Сілецька, від Т-ва к. в. УПА — М. Ковальчин, від Осередку СУМА — М. Вацара, від ОД ТУСМ — Н. Дякун.

Звітуючи про діяльність Відділу, голова, д-р О. Білик, сказав, що у звітному часі була проведена багаторазова праця на різних підтримках орг-громадського життя. В той час, коли можна спостерігати занепад у громадах, 6-й Відділ ООЧСУ збільшився в членстві, а також члени сплачували солідно вкладки. Кожного місяця відбувалися засідання Управи і ширші сходили члени, на яких обговорювалося плія праці і т. п. Члени ООЧСУ були активні в інших громадських установах, зокрема у Відділі УККА. Треба підкреслити, що около 70% фонду УККА зібрані члени ООЧСУ. Вповні виконано усі важливі доручення Г. Управи ООЧСУ включно з фінансовими справами. Внутрі організації була дружна гармонійність. Уступуючий голова д-р О. Білик у своїй звітній мові сказав, що намічені пліяні в звітному році були вповні виконані, за що він з пріємністю окладає усім прикладу подяку.

З черги звітували секретар, в заступстві хворого О. Кусеня, Д. Рушак, касир, І. Книгницький та касир Дому Української Молоді — В. Коруд і касир портрета наших видань — М. Дякун.

Контрольна Комісія в особах: Волянчук, М. Тимків і Б.

Богдан, поставила внесок на утримання абсолютної з призначенням уступаючої Управи.

Від Головної Управи ООЧСУ прибув д-р В. Савчак, який в своїй мові вказав на багато історичних моментів в нашій історії, що мали негативні наслідки спричинені такі свої земляками.

Він закликав членство, до цієї більшої жертвенної праці в користь воюючої України.

З черги, після утримання абсолютної уступаючої Управи, Номінаційна Ком. в складі: д-р Я. Бернадин, М. Ковальчин, І. Книгницький, В. Коруд і П. Ткач — запропонувала слідувати осіб до Управи 6-го Відділу ООЧСУ на 1974 рік: Голова — М. Ковальчин, заступники голови — С. Волянчук, д-р О. Білик, д-р Б. Сілецький, секретар — д. Рушак, — другий секретар — В. Колінко, касир — Т. Квятковський, касир — В. Коруд, касир портрета — М. Дякун, пресовий — В. Казанівський, імпрезовий — І. Книгницький, організаційний — П. Ткач, члени Управи — А. Кушнір, І. Маїчук, Л. Галас, М. Качка, І. Вабяк, С. Рад і І. Яринівський.

Контрольна Комісія: д-р Я. Бернадин, І. Крих, М. Галушевський.

Тов. Суд: д-р І. Скальчук, д-р П. Мірчук, М. Тимків.

До „Дому Української Молоді“ обрано: Ковальчина, д-р Я. Бернадина, В. Коруд і І. Книгницького.

Новообраний Голова Відділу закликав усіх присутніх, до загальної дружної праці.

Відповіданням „Не пора не пора“ закінчено ці успішні Річні Загальні Збори 6-го Відділу ООЧСУ у Філадельфії.

І. К.

Вилимантис у поклони Нобзареві України

Вилимантис, К. О. н. — В неділю, 31 березня, д. р. в Українському Народному Домі відбулася святочна академія в честь Тараса Шевченка, яку підготували місцеві організації — Відділ УККА з Осередком СУМА. Академію започаткував дивочий Хор „Жайворонки“ під орудою Леся Здирико, — співом Шевченкового Заповіту. Вступне слово виголосив голова Відділу УККА Василь Головачук, вказуючи, що на творчості Шевченка формувався національний свідомість в українському народі.

Святочну доповідь виголосила молода студентка з Гарвардського університету — Тетяна Гасцька, навітлюючи зміло голову та провідну думку генія — починаючи від народних співів „Перебенді“ підкресливши їх значіння та ролі в етапах історичної минувшини України.

Слід підкреслити, що цей виступ студентки з Гарварду — зробив на прихвильних в залі неабияке враження.

В мистецькій частині дивочий хор „Жайворонки“ відспівав „Думи мої“, „Реве та стогне Дніпр широкий“, „Стоїть явір над водою“ переплетані Шевченковими віршами „Учітеся брати мої“, „Гамалія“, що їх декламували діти школи українознавства: Бернадета Яроська і Михайло Майнік мол.

Під кінець святочної програми говорив молодий студент Андрій Сорокіський, котрий поліформував присутніх про пліяні українських студій у Гарварді та розподіл студій.

Академію закінчено українським національним гімном.

В. Г.

Віктор Боруа

Син повосинних емігрантів Віктор Боруа, народжений в Англії, разом із своїми батьками переселився до Америки, коли йому було 6 років. Минувло літа він успішно скінчив Раттерський стейтський університет в галузі бізнесової адміністрації.

Одночасно він проходив військово-резервний вишкіл та здобув рангу лейтенанта. Ще будучи в університеті останні роки Віктору, як зразковому кадету, доводилося муштрувати молодших курсантів саме тоді, коли всілякі ліво-ліберальні комітети влаштували навколо маршуючих курсантів анти-американські протести.

Крім загального навчання та військового вишколу, він ще належав до добровільної показово-муштрувальної команди „Квінс Гард“, яка протягом останніх двох років досягла визначних успіхів у міжколегіальних змаганнях Америки. Навесні 1973 р. на фінальних виступах у Вашингтоні ця команда Раттерського університету здобула чемпіонат ЗСА, перемігши дотеперішнього першуну — Тексасський університет.

Кульмінаційним досягненням цієї команди Раттерсу було запрошення на Міжнародний Військовий Фестиваль до столиці Шотландії, Единбургу, щоб репрезентувати ЗСА, продемонструвати професійну вишколеність у виконанні точних, а одночасно і небезпечних (з багетами) вправ безвужної муштри. На протязі п'яти тижнів вого побуту на цьому Фестивалі у Шотландії вони офіційно-чемпіони ЗСА кожного вечора своїми непересічними виступами найбільше захоплювали багатотисячну публіку глядачів. Про цю команду ЗСА британська преса висловлювалася найприхильніше в порівнянні з групами інших учасників Фестивалю. Ціла програма цього Міжнародного Фестивалю була показана на всебританському телебаченні.

Повернувшись до Америки, хлопці розійшлися своїми шляхами: одні продовжують студії, а інші стали до служби у збройних силах ЗСА.

Віктор Боруа тепер ще навчається в Нью Йорку, в ділянці професійного управління. Одночасно він є членом 234-го Відділу УНІОЗУ, „Запорозька Січ“.

Б. Б.

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 + 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ЛЮДИН, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРΟΣЛОМУ ВПІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАНЬТЕ ПОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

ЗБІРНИК

про

Д-РА ЛУКУ МИШУГУ

Літературна редакція: Вячеслав Давиденко.
Мистецьке оформлення: Богдан Титла

ЗМІСТ

Роман Слободян: Замість передмови
Антін Драган: Д-р Лука Мишуга — коротка біографія

I. Д-Р ЛУКА МИШУГА ПРО СЕБЕ
Під описку мого стрія
На Волині
Спогад декадента

II. СИЛЬВЕТКА Д-РА ЛУКИ МИШУГИ
Антін Драган: Сильветка д-ра Луки Мишуги

Дмитро Галичани: На Прощання
Д-р Володимир Трембський: Д-р Лука Мишуга — представник Галицької Держави у Вашингтоні
Д-р Володимир Душник: Д-р Лука Мишуга і українська визвольна справа в Америці
Кларенс А. Маннінг: Моє знайомство з д-ром Мишугою

Роман Придаткевич: Д-р Лука Мишуга і українська музика в Америці

III. ІЗ ТВОРЧОСТІ Д-РА ЛУКИ МИШУГИ

В обороні Рідного Краю
Вклад американських українців у визвольні змагання України
Українська пропаганда в Америці

Вільна Україна — перемога звичайної пристойності

Український Конгресовий Комітет Америки
Сімон Петлюра — Великий Син України
У відповідь ворогам
Ольга Басараб
Варшавський процес
В обороні українських скитальців
Листопадні Роківини
У Роківини Злуки Українських Земель
У Шевченкові Роківини
Великий Каменярь

IV. Д-Р ЛУКА МИШУГА ПРО УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

Тексти 24 промов. Сторін: 360. 50: Ілюстрації. Великий формат. Добрий папір. Тверда обкладинка.

Ціна 10.00 доларів

СВОБОДА

81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Нью Джерсі стягнє додатково 5% (50 ц.) стейтового податку.

Появився 7-ий випуск „Рецензії” — журналу Семінару Українських Студій у Гарварді

Кембридж, Масс. — В березні цього року закінчено друкувати і розсилається бібліотекам і предплатникам нове, — за орієнтацією 1973 — число журналу „Рецензії”. Оглядю сучасних українських наукових публікацій, видавничо-аналітичного мовою п. н. „Recenzija” A Review of Soviet Ukrainian Scholarly Publications Семінаром Української Студії у Гарвардському Університеті. Виходить „Рецензії” з 1970 р. кожного півроку за редакцією докторанта і студента українських студій у Гарварді, і під керівництвом проф. Омеляна Прицака, як факультетного доцентів. На зміст цього нового числа надалися статті-рецензії: Зірка Варемби Філіппак із Вільямс Колледжу про видання 1969 р. в Києві монографію Пилипа Відецького „Український портретний живопис XVII-XVIII ст.”; професора Миченського Університету Асі Гумецької про книжку Віктора Косаченка „Українська радянська байка” (Київ, 1972), філіальний довідник і дослідження давньої української літератури Річарда Гаттулі з Гарвардського Університету про видання 1972 року праці Леоніда Махнівця „Григорій Сковорода”, молодого укра-

їнського історика, дослідника нової історії України Романа Сольчаника з Ратгерського Університету, Н. Дж., про книжку І. К. Васютки „Селянський рух на Західній Україні в 1919-1939 рр. (Львів, 1971), та молоді але завантаженої вже дослідницької української археології Олександра М. Уляни Климишин з Гарвардського Університету про перші чотири випуски публікованого в Києві квартальника „Археологія” із змістовним оглядом археологічних видань в Україні з 1917 року. Видає це число „Рецензії” силами редакційної колегії під проводом Зенона Е. Когута і в складі: Лія Еверетт, Наталія Коваленко-Мойл, Франко Сисня та Річард Матіула. Гол. редактором чергового числа за весну-літо 1974 рік буде Олег Ільницький. Адміністративними і технічними редакторами видавчого тижня 70-сторінкового числа були Татяна С. Баркас і Татяна Гасцька. Набувати і передплачувати „Рецензії” можна у Harvard Ukrainian Research Institute, нового числа за весну-літо Cambridge, Mass. 02138. Річард переплатити — за два числа — для приватних осіб 4.00 дол. Ціна одного числа 3.00 дол.

Маямі в поклоні Шевченкові

В неділю, 31 березня 1974 р. в годині 6-їй вечером, в домі Українського Американського Клубу, майська громада шанувала українського Генія — Тараса Шевченка.

Свято відкрив голова ЦК УО, В. Хомак, який передав ведення програми пані Н. Мудрейко. Концерт почався відпіванням „Заповіту” Українським Національним Хором в Маямі, під керівництвом маестра Івана Атаманця. Відтак слідувала пісня „Розрита могила”, — сольно заспівувала Н. Атаманець. Реферат з української мови на тему: „Велич Тараса Шевченка” — виступила студентка університету В. Бадиша, а в англійській мові — член української танцювальної групи в Маямі — М. Дмитрієва. Співачка О. Павлова відповідала, в'язку пісень, Шевченкових творів, з великим успіхом.

Декламації виконали діти Рідної Школи: „Мені оди-

ково” — А. Геленбін, і „Я Шевченка поважаю” — К. Максимович і Р. Шельвах. Член Студентської Громади П. Гнатюк декламував „Тарасові Шевченкові”.

Належить подяка гостям з Канади а саме — співакові П. Чернякові, який відпівав „Огні горять” і „Гетмани” — вкладаючи у спів своє багатство свого прекрасного голосу. Анна Давида — туристка з Торонто, виконала „Нащо мені чорні брови”.

Всі музично-вокальні точки супроводили на фортеп'яні талановиті піаністи Б. Сперкач. Гостя з Торонто, учениця курсів українознавства ім. Мазепи, — І. Дрогобицька відіграла на піаніно „Сонату” Боретяського.

Кінцевою точкою програми було виконання двох пісень Українським Національним Хором — „Думи мої” і „Владико неба і землі”.

Українським національним гільмою закінчено концерт.

Н. Мудрейко

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ В РОЗПРОДАЖУ найновіша праця

Луни Луціва ВАСИЛЬ СТЕФАНІК — СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Зміст: ВАСИЛЬ СТЕФАНІК У КРИТИЦІ П. МІН ЖИТТІСНИХ В МОЇХ ТВОРАХ: Село Русів; Ватки В. Стефаніка; Давні мелодії; „Мати не хотіла згодитися, щоб мене посилали до школи”; „Северні Давидович дитинстві назвав проклятою радянською партію”; „Мені хотілося побачити Івана Франка”; „Пісники і почав дуже рано”; „В Кракові я виробив собі відповідне оточення”; „Знайомство з Моральським — найкраща подія”; „У Стефаніка нема виразного суду символічності”; „Ного талант ріс не в очах публіки”; „Жанр Стефаніка — це безсмертна мініатюра”; „На університеті пропади мій хліб парси по редакції”; „Будівничий кадркував мій твор в „Правді”; „Забавою люди платили над мовою літературою”; „Стефанік аналізує майстерство і в маловисхідних асках стилів”; „Стефанік володіє важким секретом передавати ностальгії в розповідях”; „Я прийшов до людей і назав, аби не плакати і би гірко не ридати”; „Найбільше через діт, аби й який хліб знайти”; „Смерть матері — це найстрашніший удар”; „То я ліка поезія, що хватує за собою всі туги”; „Василь Стефанік — поетизована історія роду Стефаніків”; „Палії”; „Так розпочалася трирічна мандрівка Стефаніка від друзів до друзів”; В. Стефанік вертається на село; „Москва іде і сонце западає. І Хіна і Сибір та дикий наріз з цілого світа”; „Своєю нитку доведу до кінця”; „Тату, маме, тепер ідемо воювати за Україну”; „Життя твоє, небо, серед нас сиділо, ти чужа між нами”; „Ото на вуллі свої хати і простігало до нас руки”; Останні десятиліття письменницького життя; ПІСНЯКІ НЕЗАКІНЧЕНІ ТВОРИ ПИСЬМЕННИКА. IV. ЖІНКИ В ТВОРАХ СТЕФАНІКА. V. МОЇ ЛІТЕРАТУРА В МОЇХ ЛІСТАХ. VI. СТЕФАНІК У СПОГАДАХ СУЧАСНИХ. VII. СТЕФАНІКОВЕ СЛОВО: Мова Стефанікових творів; Мистецтво засоби письменницького стилу; Мова безпечна незначить дбай о форму; в мелодійності; „Мелодійність єдиної усієї творчості Стефаніка”; „Бесовинність”; Літературне оточення В. Стефаніка. VIII. СТЕФАНІКОВІ СВІТ. IX. ПІДСУМКИ НА ТЛІ ЮВІЛЕНТОВОГО ВІДНАЧУВАННЯ В 1971 РОДІ: В поштовий Україну; У альбомі світі, Від Відпівання. Писав слово автора. Біографія єврейських праць. Показник творів В. Стефаніка. Показник імен. Доглянеш помілки. Ілюстрації: між сторінками.

Тверда оправа. 488 сторін тексту. 8 сторін ілюстрацій. Ціна: 10.00 дол. До замовлень з Нью Джерсі додає 5% стейшового податку.

Замовлення і належність слати до:

SVOBODA

81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303

Свято Т. Шевченка у Філадельфії

Як і щороку, так і цього 10-го березня 1974 року — школи Українознавства та Релігії при Церкві св. Покрови, відзначили день народження нашого національного пророка Тараса Шевченка.

Свято розпочало співом „Заповіту”, виконаного учнями всієї школи під керівництвом учительки співу Антоніни Лисенко при аккомпаніменті учительки Леї Трипуненко. Після того учні 1-ї та 2-ї кл. Ірина та Аня Рудий декламували вірш Шевченка „Учитель, брати мої”.

Основна частина академії — доповідь — розпочала відомим біографічним віршем Галини Комарівни — „Не на шовкових пелюшках”, далі про творчість Шевченка в аспекті боротьби за національні права українського народу та змістовний вірш Леї Трипуненко „На роковини Шевченка” (Не він один П. Косач — виконали послідовно учні 10-ї кл. Тарас Трипуненко, Михайло Косачівський, Іван Запорож та Катерина Малій. Так оригінально побудована доповідь про життя і творчість Шевченка, була вислухана аудиторією з великою увагою і виконавці її присутні нагородили щедрих оплесками.

А далі чергувалися виступи наймолодших учнів 1-ї класи: Ліна Ахінко, Тая Могіла та Андрей Поритко по черзі випробували свої сили над такими віршами: „Над Дніпром” Л. Глібова, „Сон” Т. Шевченка та „На спомина” А. Черкасенка. Віра Мандибура декламувала вірш Т. Шевченка „Учитель, брати мої”. Потім виступили старші учні 2-ї кл. Наталія Суфлер декламувала вірш Роліант „Я Шевченка поважаю”; всі 2-га кл. виконали спільну декламацію „Тарасові уродили”, а 7-ми

річний Юрій Іхтіарів зажив на декламацію такою героїчного вірша, як „Бють пороги”. Закінчили найменші спільною пісенькою „Тече вода із-за гаю”.

Учні 5-ї кл. спільно продекламували вірш о. Третяка „Свята земля”. Учні 6-ї кл. виконали монтаж „Шевченко й козацьчина”, в якому сольові спів на слова Шевченка „Ой, у полі могила”, виконала Олена Рудий. Після цього її сестричка Леся проспівала пісеньку на слова Шевченка „Невольника „Зоре моя вечірняя”.

У перерві між двома частинами академії завідувача школою Марія Євсєвська вернулася до аудиторії зі закликом скласти пожертву на удержання шкільної залі, зокрема — на прикрасу її портретами наших письменників. Присутні склали 100 доларів і окремо В. Роспутько — 20 дол., за що належить їм усім щира подяка.

В другій частині академії учениця 6-ї кл. Леся Рудий продекламувала вірш Тараса Шевченка „Розрита могила”, а учні 7-ї кл. показали монтаж „Село в творах Шевченка”, під час якого сестри Марія та Ірина Нессен, під аккомпанімент бандур, проспівали дует „Зоре моя вечірняя”. Далі учениця 7-ї кл. Ірина Нессен проспівала „За байраком байрак”, а її сестричка Марія учениця 8-ї кл. — „Вітер в гаї не гуляє”.

На закінчення свято всі учні школи чудово проспівали пісню „По діброві вітер веє” на слова Шевченка, під керівництвом А. Лисенко та аккомпаніменті Леї Трипуненко.

Конферанс академії — учителька Раїса Іхтіарова. Закінчилася академія спонтанним виконанням нашого національного гімну „Ще не вмерла України”.

І. П.

Пам'яті заслуженого Душпастиря

Під час щорічних Йорданських святкувань неможливо вістка потрясла українськими громадами Сан-Дієго, Лос-Анжелесу та інших міст Каліфорнії: помер отець Олександр Довгалі.

Ще вчора він урочисто посвячував воду, милозвучно співав „У Йордані”, виголосив змістовну проповідь. І раптом несподівана смерть. Неймовірно і моторошно. Почуття розгубленості й осиротіння особистого й загального.

На сумну вістку співчутливо відгукнулися й поспішили з допомогою місцевий український католицький священик о. М. Куріло, отці С. Галик та Л. Порендовський із Лос-Анжелесу, о. О. Лімонченко із Сан-Франциско та численні вірні їхніх громад.

Урочисто відбулися всі складні ритуали й чини похоронних відправ очолюваних о. прг. С. Галиком у сослужінні о. прот. Л. Порендовського та О. Лімонченка. Снівську пошану до свого колишнього настоятеля виявила Управа, Сестрицтво і вірні громади св. Андрея Первозванного у Лос-Анжелесі. Своєю участю, квітами та співом у об'єднаному хорі під керівництвом проф. Петра Кондратенка вони гідно віддали останню послугу своєму настоятелю.

Після похоронних відправ та останнього прощання, тіло Покійного було відвезено літаком на український православний цвинтар в Баунд-Бруку.

На поминальному — обіді жалобна українська громада пам'янула Покійного, відданого сина українського народу, який ціле своє життя присвятив службі Батьківщині як війн і священник.

Тепло згадували Покійного: ветеран Визвольних Змагань полк. Кашченко, колишні парафіяни з Венесуели інж. Янісський та Е. Слюсар, заслужений діяч Микола Новак, інж. Сіак, проф. П. Кондратенко, п. Сиволап та інші.

Народився о. арх. Олександр Довгалі 17-го березня 1898 р. у м. Копайгороді на Поділлі. Як старшина військ УНР, був важко ранений та інтернований у Польщі, де згодом, після виходу на волю, здобув у Варшаві вищу технічну освіту.

На початках минулої війни повертається на Батьківщину і включився у відбудову зруйнованої „Вірності” Української Церкви. За короткий час Покійний, поборюючи різні труднощі та небезпечні, спричиняється до відкриття та відбудови біля 120 церков на Київщині та Вінничині.

15 травня 1942 р. в Андрієвському Соборі у Києві був висвячений у священники Митр. Ніканором. Переслідуваний німецькою владою, Покійний німецькою владою, посеред повстанців УПА як духовний опікун і військовий дорадник.

Після закінчення війни обслуговує табори в англійській зоні Німеччини, а у 1948 році переїздить до Англії, де опікується цілим рядом таборів українських переселенців, зокрема міст Дербі, Ноттінгем, Лестер.

У грудні 1955 р. о. Олександр прибув до Каракасу у Венесуелі, де багато спричиняється до росту життя місцевих українців.

Після майже десятирічного побуту у Венесуелі о. Олександр переїжджає до Лос-Анжелесу. Виявляючи риси священника, патріота і громадянина, сприяють розбудові та ростові парафії св. Андрея Первозванного та загальногромадський співпраці українців. Великою пошаною та признанням втішався Покійний і серед українців — католиків.

Переїздовий на заслужену пенсію, о. Олександр переїхав до Сан-Дієго, де заопікувався не великою, але дружною й спокійною громадою православних українців.

В Баунд-Бруку в церкві — Пам'ятнику перед відкриттю домовиною прощав о. Олександр Митрополит Метислав, згадуючи важкий життєвий шлях Покійного, його самовіддану службу українській Церкві та Народові.

Прощаються із своїм Покійним — о. Олександром о. П. Фалько, М. Земляченко, С. Новицький, Ф. Істочин, І. Наконечний.

Грудки свіжої землі падають на домовину... Промовляють це о. прот. П. Фалько, отаман Лютий-Лютецько, Вони згадують про велику втрату Церкви і Нації.

Вічна пам'ять відданому Синові українського народу! Ол. Скоп.

3 діяльності Української Вільної Академії Наук

(Доповідь проф. П. Маденка у Вінніпегу)

В неділю 31-го березня, о год. 2:30 по пол., відбулася публічна „сесія Академії”, в будинку КУК, на якій проф. д-р Павло Маденко, з Колегії св. Андрея, виголосив дуже цікаву й цінну, науково обгрунтовану доповідь на тему „Фрагменти з історії української церковної музики”. Давши історичний огляд з найдавніших часів, підкреслив походження української церковної музики і народної пісні (псалми, канти, панегірики і т. д.), через ліриків, козарів і невідомі в історії церковних композиторів, впливи європейської науки через численних укр. студентів в університетах Падуї, Сорбонни, Праги, Кракова і ін. В минулих століттях, д-р Маденко вказав на ігноранство українських авторів, як Парамонів і ін., в їх писаннях на цю тему. Деякі українські автори неслухняно заперечували і заперечують існування історичних джерел української музики

в той час, коли існують ще не розроблені великі скарби цих джерел, що доводять походження і розвиток церковної музики як переходять, навіть в Україні в Московщину і на весь славянський світ і поза нього. Потрібно великої праці, щоб викрити це, не тільки перед світом, але і перед самими українцями та відбити московські претенсії на цю дорожню українську спадщину.

Сесію проводив проф. Я. Розумний. В дискусіях брали участь: о. проф. О. Баран, д-р М. Марунчак, проф. Я. Розумний й інші. Висловлено побажання, щоб д-р Маденко написав на цю тему спеціальну працю, як коротку історію української церковної музики для широкого вжитку.

Присутні нагородили презентом дружини оплесками, а проф. Розумний склав йому подяку від Президії Академії та присутніх.

Інф. УВАН

Помер д-р Кость Вагилевич

І нікому сій жалі, сій біль сповісти
І з глибин душі, лоз з віру вирину
Важке, як камінь, слово: жулина!

(К. Вагилевич, „Непоборна Україна”, Прага 1941, стор. 39).

Дня 11 січня 1974 р. померлих пражські громадяни з своїм милим Костем Вагилевичем, котрий віддав своєму народові все, що тільки мав: працьовитість, пильність, витривалість, досвід, знання і хист. Особливо хист: доброго вчителя-педагога та поета.

Народився К. Вагилевич 22 травня 1892 р. біля Закарпатського Ясіня в с. Ясені в родині бідного верховця, що крім дерев'яної хатини та 13 дітей (тільки 5 осталося при житті), нічого більше не мав. У цій селі Кость так само скінчив однокласову школу, а далі його життя було нічим іншим як одиссеєю. Він бачив ще хлопчиком, пас худобу і то тільки свою, але й чужу і як трохи підрі, пішов на лісову працю до пана, щоб там заробити хліба на кусник хліба. В 1912 р. його забрали до австрійського війська де його захопив 1914 рік тобто 1-ша світова війна. Як активний воєнка призначили на фронт уже в перших днях війни, де був важко ранений і відвезений до шпиталю, який полав у руки російської армії. Росіяне перевезли його в полонення на Урал, де Кость терпів дві люті-сирітські зими, про які покійний не раз згадував. У 1916 р. перевезли полонених, між ними і Костю на Україну, щоб там працювати у поміщиків на ріллі й здійснив в 1918 р. він був покинаний до Галицьких Січових Стрільців, щоб оборонити свою рідну Галичину перед добре озброєною Польщею.

Але проти добре озброєної армії Польщі Українсько-Галицька армія нестоялася й у 1919 р. уступила на Закарпаття, яке тоді вже належало до ЧСР. Воїни були розброєні і відправлені до таборів для полонених у північній Чехії. Кость Вагилевич понав у табір в Йосефові. В 1921 р. воїни були звільнені з під режимою полонених і їм була дана можливість вибрати собі професію після свого фаху й здібностей.

Кость Вагилевич, без огляду на свій вік, вступив в новоорганізовану матуральні курси щоб осягнути середню освіту, яку він дієсно осягнув на протязі двох років.

Потім вступив на університет у Празі, де був у 1929 р. промовляв на докторську філософії, з правом апробації навчання в середніх школах. Ще того самого року від'їхав він на Закарпаття, де отримав місце вчителя в народній школі в Широкому Лузі з згодом в Новоселці, Дубовім та в Веделі Тичинського округу. Щойно у 1938 р. отримав посаду в гірничій школі в Рахові, але не довго тішився, бо вже 15 березня 1939 р. наступали

на Карпатську Україну мадярсько-Гортієвські орди, щоб там знову придушити всякий подих волі. К. Вагилевич і з іншими нашими патріотами, між ними і його колегою та приятелем д-р Іваном Хандрицьким, були ув'язнені мадярськими органами в таборі смерті в В. Бичкові та Кривім і офісально ескортовані (ті, що це не були вимордовані) до концетраційного табору в Варолю біля Нідергаузу, звідки по 2-3 місяцях був вивезений на австрійську територію і викинений до Австрії. Літом 1939 р. зупинився в Празі де в тім часі вже нахвалилася його вже зруйнована дружина з двома малими дівчатами Настею та Параскою у її батьків. Тут же важливим підкреслити, що Чехія з Моравією була однією як саме окупована німцями й творила формальний протекторат.

У тому році Український Вільний Університет в Празі поширив філософський факультет і кафедру педагогіки, завідувач якої став проф. д-р А. Волошин. Коли довідався деканат філософського факультету про прибуття д-ра Вагилевича — заслуженого культурного діяча, то його радо прийняли на асистента для згаданого кафедрі.

Кость Вагилевич був не тільки здібним учителем, але був він і дуже активним громадським, або ще краще сказати, культурним діячем. Він увесь час жертвенно працював для народу.

В 1945 р. по „визволенню” ЧСР, коли довідався Вагилевич, що його найкращого друга Івана Хандрицького людину так само ідею й трагедією, советські органи вивезли на Далекий Схід (звідки більше не повернувся), і щоб його подібна доля не спіткала, втік до Німеччини, щоб зберегти своє життя, без огляду на те що там, з огляду на програну війну, ситуація не була задовільною. В ЗСА в першу чергу працює над уже започаткованим букварем для дітей.

І хоч як був К. Вагилевич зайнятий, усяди переслідувала його важка туга за рідним краєм і за своєю рідною, а відчувачи вже скору смерть, він 9 березня 1973 р. майже неочікувано приїжджає до дому — до Праги, щоб хотів там біля рідні зложити своє вже знеможене тіло. Тут він ще стрінувся з своїм братом, який перед смертю приїхав його відвідати з його рідної Ясіні.

Помер цей щирий патріот 4 січня 1974 р. Зберігав добу пам'ять про цього щирого і заслуженого нашого патріота й діяча.

Закінчивши цей сумний спогад про нашого поета улюбленим його віршем

„Далеко, далеко десь
втра горить,
Над горами зоряна зівисла
блакить.
Десь тужить трембіта,
Та це тільки спогад
з козаних Карпат.”

Ю. Г.

Д-р Михайло Данилюк

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ ЛІКАРСЬКИЙ ДОВІДНИК

Вступне слово

I. Щоденне життя:

Родина і дім. Праця. Відпочинок. Медична опіка.

II. Здоров'я і харчування:

Загальні відомості. Людська вага. Харчі в калоріях. Вітаміни і мінерали.

III. Отруйні речовини:

Отруєння харчами. Отруєння хімікаліями. Отруєння медикаментами.

IV. Алергія:

Загальні відомості. Медикаменти. Косметика. Хімікалії. Тварини. Алергія до харчів. Сінна гарячка. Бронхіальна астма.

V. Про пістряк

VI. Інфекційні хвороби:

Загальні відомості. Дитячі недуги: кір, вітряна віспа, коклюш, дифтерія, шкарлатина. Ревматична гарячка. Септичні інфекції. Інфекційний гепатит. Інфілюоз. Інфекційна мононуклеоза. Туберкульоз. Дизентерія. Маларія. Правець. Поліомієліт. Грибові інфекції. Таблиця імунізації.

VII. Хвороби крові:

Загальні відомості. Анемія внаслідок утрати крові, анемія внаслідок нищення крові, анемія внаслідок поганого засвоєння речовин. Левкемія. Важливі симптоми.

VIII. Хвороби серця і судин:

Загальні відомості. Вроджені вади серця. Ангін пекторис (стенокардія). Серцевий удар (інфаркт). Серцевий набряк (набутий вади серця). Гіпертензія. Артеріо- й атеросклероз. Бюргерова хвороба. Жілики. Антикоагулянти. Важливі симптоми.

IX. Хвороби органів дихання:

Загальні відомості. Звичайна застуда. Запалення гланд (мигдалитис). Запалення гортані. Бронхит. Запалення легень. Емфізема. Бронхіальна астма. Пістряк легень. Важливі симптоми.

X. Хвороби органів травлення:

Загальні відомості. Пухлини (новотвори). Хвороби стравоходу. Прорив у діафрагмі. Гастрит. Виразка шлунка і дванадцятипалої кишки. Шлунково-кишкові розлади. Хронічні ентерити. Алкоголізм. „Нестривність”. Запалення грубої (тової) кишки. Кров із прямої кишки. Дивертикулярна. Кишків застертіння. Хвороби печінки. Жовче каміни. Хвороби підшлункової залози. Дісти: шлункова діста, печінкова діста. Важливі симптоми.

XI. Хвороби сечових органів:

Загальні відомості. Пістряк нирки. Інфекції нирок. Запалення сечового міхура. Папіломи сечового міхура. Прорив (обсунення) сечового міхура. Ниркове каміни. Хвороби простати (передміхурової залози). Важливі симптоми.

Загальні відомості. Діабет (цукриця). Недуги цукровидної залози. Кліматичні недомогання.

XII. Хвороби залоз внутрішньої секреції:

Трентонський „Український Народний Дім“ осередок місцевої української культури

Цей скромний допис має на меті познакомити ширший загал нашого громадянства в Америці з труднощами і успіхами нової української еміграції в Трентоні у зв'язку з будовою і діяльністю її Народного Дому.

Передвоєнна українська зарбікова еміграція в Трентоні чекає ще свого історичного опрацювання.

Українці нової, переважно політичної еміграції, прибули до Трентону, Н. Дж. з таборів ДПН в Німеччині в 1950-х роках і поселилися на постійно в місті і околицях числом приблизно 800 родин (около 3000 осіб). Згуртовані з перших років у віроповідних парохіях (дві православної, одна укр. католицька) вже вчасно почали організуватися в громадянські, політично партійні та молоді гуртки за візирями привезеними з Рідного Краю та з таборів ДПН. Як відомо такі гуртки мають нахил замикатися у своїх „геттах“. Вони рідко співпрацюють з собою, а частіше ревалізують.

Розуміючи небезпеку партійного розділення та пам'ятаючи на заклик Велико-го Учителя Івана Франка: „Не пор в ідну хату вносити роздор! Найхотіла незгоди проклята мара!“ — гурток відумчивих патріотів вже вчасно видвигнув ідею придбання свого українського народного дому, як нського Народного Дому, а не гурту.

В пропаганді цієї ідеї вказувало, що в такій загальній установі вся українська спільнота в один час і в одному місці маніфестуватиме свої українські ідеали і почування: тут збільшиться можливість плекати і вдержати свою національну ідентичність серед чужого оточення; тут буде краща можливість рятувати молоді від денационалізації; тут будуть розвиватися та утримуватися товариські зустрічі старшого громадянства і молоді при різних товариських сходинах та імпрезах.

Зерно здорової ідеї впало на родючий ґрунт, бо українська душа прагнула до справжнього соборницького об'єднання всіх українців. Тож з кожним роком збільшався гурт прихильників українського Народного Дому. В 1960 р. з гурту прихильників виоклинулося „Товариство Український Народний Дім в Трентоні“, із статутним провідом — Видділом Товариства.

Від перших літ свого існування Товариство почало інтензивну збірку фондів на купно доми. В тій цілі уряджував доходи імпрези, коляду, припадні збірки, та зорганізовано особливу фор-

му пожертв: 100-доларові уділи — сертифікати.

В 1967 році куплено за 37.000 дол. відповідно — для потреб Народного Дому реальність (місце і два акри змлі з двома будинками).

Реальність була дуже запущена і своїм виглядом радше відштовхувала покупців. В хвилині купна Товариство могло дати задаток всего 13.000 дол., а решту 24.000 дол. зобов'язалося сплачувати ратами по 4.000 дол. річно.

Тепер із подвоєною енергією закипіла праця над придбанням грошей на сплату довгу та над відновленням будинків і площі. Труднощі були виняткові і видавалися недопоконання. Та дійсність показала, що нема таких труднощів, щоб їх не можна побороти, коли до праці візьмеш гурток відданих ідей патріотів з підпорою рівнож патріотичного, готового на аські жертви, громадянства. Гом за кілька літ упертої праці виплачено довг за закуплену реальність, та додільно особистого фізичного праця членів гуртка перевердено докорінну перебудову обох будинків та споряджено простіру площу для спортових і розважових цілей.

З весною 1973 року поставлено до диспозиції трентонської української громади до запізнання відновлений, модерно репрезентативний куток Рідної України на чужині.

Мрія, щоб Український Народний Дім став культурним осередком трентонського українства увійшла в реальну стадію. І так: велика репрезентативна зала в головному будинку служить місцем більш зібрань і сходок як членів Т-ва УНД та членів місцевих та позамісцевих сусідніх українських організацій. Це також вимірює місце для азових розваг, рефератів, імпрез і т. п. Сім менших зал стали домітками молодечих організацій: Пласту, СУМА, Українське Спортове Т-во, та вишкляс Школи Українознавства. Три одиоридні поміщення віддані у внаслід українським родинам.

На спортовій площі відбудується змагання місцевих і позамісцевих українських і неукраїнських спортових дружин. А на площі для неспортових забав і розваг, включно з бетоновою площею для українських танків, літньою порою відбуваються пікніки, забави тощо.

Трентонський Український Народний Дім на добрий дорозі до осягнення своєї мети — стати соборницьким культурним осередком трентонського і околищного українства.

Павло Сироток

Плянують освоєння нечорноземних цілих земель

Москва. — Газета „Правда“ з 4 квітня у своїй редакційній про „Програму великої важності“ уточнює план освоєння т. зв. нечорноземної зони Російської Федерації, про що вперше говорив Л. Брежнев в часі відзначення 20-річчя започаткування освоєння чорноземних цілих земель в Алама Атлі. Коли йдеться про нечорноземну зону Російської СФСР, то план розрахований на час 1975-1990 років. Кошти реалізації плану упродовж найближчих п'яти років передбачені на кругло 35 мільярдів карбованців. Щоб нечорноземну зону перетворити в зону пригноу для сільського господарства, потрібно переверстати великих розмірів меліоратійні роботи. План передбачає осушення 9-10 мільйонів гектарів і наводнення 2-2,5 мільйона гектарів. На 8-10 мільйонів гектарів треба буде провести ряд культурно-технічних заходів, включаючи ліквідацію мілкоконтуристичних полів та вапнювання кислих ґрунтів. Все це вимагатиме величезних фінансових і технічних витрат та має бути здійснено коштам усього СРСР.

Своєрешні рішення в цій справі вже вивелися в ЦК КПСС та Рада міністрів СРСР 3-го квітня, намітивши виділення для потреб РСФСР із загального союзного бюджету фонди на виробництво і доставку в роках 1976-1980 120 мільйонів тонн мінеральних добрив, 380 тисяч тракторів, 94 тисяч зернозбиральних комбайнів і 230 тисяч вантажних автомобілів. На нечорноземній зоні буде побудовано цілий ряд тваринницьких комплексів. Щоб забезпечити безперервність постачання, у цій зоні буде споруджено 25 тисяч кілометрів нових доріг з асфальтним покриттям та буде побудована електропровідна система.

ЦК КПСС і Рада міністрів СРСР формально прийняли внесок ЦК комсомолу про започаткування „всесоюзного ударного комсомольського будівництва“ і про спрямування у нечорноземну зону студентських груп з союзних республік. Всі союзні союзні республіки (не тільки РСФСР) мають забезпечити план освоєння нечорноземної російської зони, висилаючи туди в першу чергу свою молоді, яка у незначайно важких умовах має освоїти для комунізму нові терени до кінця 1990 року.

Члени української групи Міжнародного Фестивалю у Філадельфії під час пресової конференції. Стоять (зліва): Христиня Перфецька, Марія Мазур — голова української групи, Марія Палачак й Ірина Юрчак. (П. репортаж (О. Л.) „Українці беруть участь у Міжнародному Фестивалі“ у „Свободі“ з 13-го квітня ц. р.)

Плянують утворити асоціацію українських музеїв в Канаді

Вінніпег. — Перший раз в історії українських музеїв в Канаді були влаштовані в Осередку Української Культури і Освіти семінари про українські музейні справи в контексті музейництва всесвітнього. Д-р Богдан Климаш, голова Слов'янської і східно-європейської секції Національного Музею Канади в Оттаві, дав короткий курс каталогизації музейних експонатів; пірше зупинився над виставками, що в наших музеях в переважній більшості не відповідають потребі рівності; дав короткий виклад про ротаційні та мандаринні виставки, організацію членства для музеїв тощо. У семінарах узяли участь представники всіх українських музеїв у Вінніпезі, добровільні працівники музеїв та зацікавлені музейними справами. Учасники семінарів широко дискутували порушені справи.

Крім професійних музейних справ були обговорені можливості створення асоціації українських музеїв у Канаді. В цій справі написана листа до Президії КУК з пропозицією включити точ-

ку про музейництво в програму чергового Конгресу Українців Канади. Створено ініціативну групу, яку очолює д-р В. Климаш. Учасники семінарів багато навчилися, підняли рівень своїх кваліфікацій і однодушно висловили потребу частіше влаштовувати подібні семінари.

ПИСАНКИ З 33 КРАЇН У ГОЛЛМАРК ГАЛЕРІ

Нью Йорк. — У Голлмарк галерії, при 5-й евіні і 56-й вулиці в Нью Йорку, відкрилась велика виставка писанок і крашмак із 33 країн світу. Безплатна виставка відчинена з 9 ранку до 7 г. вечора від понеділка до суботи включно. Показ проше писання писанок — від 12 г. дня до 2 г. по полудні. Виставлені писанки не лише „курчачого походження“, а й такі, що зроблені з металу, глини, каменю, з дерева та ін. матеріалів. Понад 1.000 писанок розкладені в скляних шафах, з підписами-поясненнями.

Виставка писанок і крашмак — це не лише „курчачого походження“, а й такі, що зроблені з металу, глини, каменю, з дерева та ін. матеріалів. Понад 1.000 писанок розкладені в скляних шафах, з підписами-поясненнями.

На добрий спомин бл. п. Маріяна Чучмана

З волі Вовжі відійшов у вічність 24 січня, 1974 відомий член української громади нашого міста Торонта бл. п. Маріяна Чучмана. Народжений 24 вересня 1899 р. в сільському містечку Буську. Вихованець гімназії в Золочеві й Буську, вже з малку завоював собі любов Бога і рідного народу. Покинувши Австрію до війська, був приділений до артилерійського полку, переживав пекло на італійському фронті; був тяжко ранений, але вивив основне гарматне „мистецтво“. По розпаді Австрії перейшов до Галицької Армії де став хорунжим в артилерійській бригаді УСС під проводом отам. Я. Вовжі. По відбутті боїв, захворів на тиф і пережив чотири роки смерті. Коли прийшов до сил, зголосився до повстанського загону та відбив з ним кілька рейдів. В тому часі попав в руки більшовиків, але швидко звільнився. В р. 1922, вернувшись в рідні сторони, вже під польську окупацію. Після підписання Акта про незалежність України, він вступив в Українську Народну Армію, де служив в артилерійській бригаді. Після повороту до Торонта і одруження вдруге з Марією Левицькою вдовою по його Куниці бл. п. д-р С. Демидчуков.

Хто бачив і знав їх життя, міг тільки радіти бачивши, як вони обоє були щирими друзями. На жаль недовго була їх радість. На пораду лікарів, Маріяна піддався операції, яка скінчилась його смертю. Похоронено його в родинному гробі, на цвинтарі „Преспект“. В похороні взяли участь двоє святих, бачивши і далішня родина, та багато приятелів і знайомих. На цвинтарі похований бл. п. д-р С. Демидчуков. Після похорону, відбулась гризна, де до приватних промовив Роман Ломага, близький приятель покійного, згадуючи його чесноту, патріотизм і жертвенність. Довгий спомин про по. Маріяна сказав проф. Євген Капій. При кінці Тризни, забрав слово д-р Ю. Ванько, кузина покійного і в коротких словах зложив подяку від родини всім, які взяли участь в похоронах а також в паніхадах.

Замість квітів на могилу, зложено пожертви на „Фонд Блаженішого Йосифа“ суму 570 дол. Гроші вилетіла до Риму Ярослава Ломага. Так закінчився життєвий шлях, одного з тих, які зборю в руках боролись за волю рідного народу.

Вічна йому пам'ять!

Роман Ломага

ВІДИЙШИЛІ ВІД НАС

ІВАН ШЕМБЕРКО — член УНСОУ, Відд. ч. 59, Т-ва Української Січ в Бридпорт (Конн.). Помер 28-го грудня 1973 року на 81 році життя. Покойний народився в селі Діачин, Рогатинського району, а приїхавши до З.С.А. став членом У.Н.С. в 1938 р. Покойний у смутку дві дочки, два зяті, три внуки і три правнуки. На Україні брати і сестри а Діачин. Похорон відбувся 31-го грудня 1973 р. від погребового заведення до Української Православної церкви — Покрови Пречистої Діви Марії при участі членів родини і знайомих, поховано на цвинтарі Віллінгтон, Конн. Вічна йому пам'ять! Михайло Гальченко

д-р ПЕТРО БАТІНОВ — член У.Н.С., Відд. ч. 301, Т-ва Дмитра Вітовського в Чикаго. Помер 30. листопада 1973 р. на 72-ому році життя. Покойний народився в 1902 р. в Україні, і став членом У.Н.С. в 1951 році. Покойний у смутку родину в Україні Похорон відбувся 3-го грудня 1973 на цвинтарі Ельмвуд в Чикаго, Іл. Вічна йому пам'ять! Секр. Відділу

АНДРІЙ ГУЧКО — член УНСОУ, Відд. ч. 106, Т-ва св. о. Миколая в Чикаго. Іл. Помер 31-го грудня 1973 на 87-ому році життя. Покойний народився в 1886 в Галичині, і став членом У.Н.С. в 1915 р. Покойний у смутку дружину Теоді з родинною. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна йому пам'ять! Управа Відділу

ЛІДІА ГОДОВАНИЦЬ ГАРБІШ — членка УНСОУ, Відд. ч. 472, Т-ва Платона в Чикаго. Померла 18-го лютого 1974. Покойна народилася в Україні, і стала членкою УНСОУ в 1954 р. Покойна в смутку чоловіка Романа, доньку Христини, маму Софію Годованиць. Похорон відбувся 21-го лютого на Укр. Цвинтарі в Ванд Брук, Н.Дж. Вічна їй пам'ять! Стефанія Кочій

ТИХОН НЕЧИТАВЛО — член УНСОУ, Відд. ч. 397, Т-ва ім. св. Ольги в Філадельфії, Па. Помер 6-го березня 1974 на 74-ому році життя. Покойний народився в 1899 р. в Богородиці, Україна і став членом У.Н.С. в 1957 р. Покойний у смутку дружину, доньку з чоловіком та внуками. Похорон відбувся на цвинтарі Окленд в Філадельфії, Па. Вічна йому пам'ять! Управа — Михайло Ніч

ФЕВРОНІЯ ЧОПНІ — довгожильчниця Відд. 261 УНСОУ у Віллінгтоні, Н.Дж. Померла 10. січня 1974 р. на 80 р.ж., народ. в селі Криве, нов. Скалат, Україна. Стала членкою УНСОУ в 1935 р. Покойна в смутку брата і цілу родину, два брати в Україні; похорон відбувся на парфільному цвинтарі в Шенандор, Па. Вічна їй пам'ять! Секр. Відділу

ГНАТ ШЕЛЕСЬКА — член УНСОУ, Відд. ч. 297, Т-ва св. Стефана в Барнессборн, Па. Помер 10. березня 1974 р. на 81-ому р.ж. Покойний народився 15. січня 1892 в Галичині, і став членом УНСОУ в 1933 р. Покойний у смутку 4-ох снів, 2 доньки, 22 онуків, 18 правнуків і сестру в Чехословаччині. Похорон відбувся 12. ІІІ. 74 на цвинтарі Непорочного Зачаття в Спенсгер, Па. Вічна йому пам'ять! Йосиф Селестак

МИХАЙЛИНА МУШІНСЬКА — членка УНСОУ, Відд. ч. 119, Т-ва Сестригана І.Д.М. в Кампбелл, Огайо; померла 2. березня 1974 на 88-ому р.ж. Покойна народилася в селі Ток. м.р. 1888 р. в Польщі. Членкою УНСОУ стала 31. січня 1919 р. Покойна в смутку дити: Броніслава, Марію і Станіслава. Похорон відбувся 4. березня 1974 на цвинтарі Кальварія в Янгторп, Огайо. Вічна їй пам'ять! Ольга Мамрч

ЛІДІА УЛІЩКА — членка УНСОУ, Відд. ч. 325, Т-ва Заворожжя Січ в Бруклін, померла 23. січня 1974 на 59-ому р.ж. Покойна народилася 1915 в Граз, Україна, а стала членкою УНСОУ в 1949 р. Покойна в смутку доньку Аніа і 3-ох снів: Ігор, Юрій, Андрій. Похорон відбувся 28 січня на цвинтарі Імпрес Гіллс в Бруклін, Н. Й. Вічна їй пам'ять! Секретар Відділу

ЕЛІАС ОКОЛІТА — член УНСОУ, Відд. ч. 208 Т-ва Заворожжя Січ в Бруклін, Р. Ай. Помер 17. лютого 1974 р. на 77-ому р.ж. Покойний народився 1. січня 1893 р. в Гогошні, Зах. Україна і став членом УНСОУ в лютому 1921 р. Покойний у смутку дружину Стелу, доньку, сестру в Україні та 3 онуків. Похорон відбувся 20. 2. 74 на Укр. Правосл. Кладовищі в Бруклін, Мас. Вічна йому пам'ять! Секретар Відділу

АННА ВІВЕР — членка УНСОУ, Відд. ч. 309, Т-ва Української Січ в Сагіна, померла 6. березня 74 на 67-ому р.ж. Покойна народилася в 1906 р.ж. Тітусів, Мич. а членкою УНСОУ стала в 1945 р. Покойна в смутку: муж, двоє снів і одну доньку. Похорон відбувся 11. ІІІ. 74 на цвинтарі Монт-Оденет в Сагіна, Мич. Вічна їй пам'ять! Секретар Відділу

АННА ПОГНАТАН — членка УНСОУ, Відд. ч. 185, Т-ва св. Василія в Майфелд, Па., померла 5. березня 74 на 81-ому році життя. Покойна народилася 28. квітня 1894 в Галичині, і стала членкою УНСОУ в грудні 1927 р. Покойна в смутку 3 доньки: Марію, Юстину і Корін та сина Івана. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана (9. березня ц.р.) в Майфелд, Па. Вічна їй пам'ять! Михайло Романишин

ЖОРЖ ГАРРІ ЗАЦ — член УНСОУ, Відд. ч. 308, Т-ва св. Миколая в Е. Сан Луїс, помер 4. березня 1974 на 54 році життя. Покойний народився 7. березня 1919 в Е. Сан Луїс, Іл. і став членом УНСОУ в 1957 р. Покойний у смутку дружину Олену Марію доньку Катерину Марію, сестру Веру. Похорон відбувся в Касевіллі, Іл. дня 7. ІІІ. 74 на цвинтарі Касевіллі. Вічна йому пам'ять! Петро Івасишин

ДІМІТРО ГУМЕНКО — член УНСОУ, Відд. ч. 294, Т-ва Укр. Народ. Союз в Раквей, Н.Дж. Помер 7. лютого 1974 року на 82-ому році життя. Покойний народився 16. грудня 1891 р. в Україні, а членом УНСОУ став в 1933 р. Покойний у смутку двох снів: Олександра в Василія, доньку Марію, 4 внуки, двоє братів і сестру в Європі. Похорон відбувся в Касевіллі, Н.Дж. дня 19.2.74. Вічна йому пам'ять! Ольга Татаринів

ГРИГОРІЙ ОНИСІК — член УНСОУ, Відд. ч. 108, Т-ва св. Миколая в Лейкуд, Огайо, помер 12. лютого 1974 р. на 82-ому р.ж. Покойний народився 1890 р. в Морі, Перемішля, Україна, і став членом УНСОУ в 1917 році. Покойний у смутку дружину Катерину, сина Івана, доньку Стефанію і Нансі, сина Андрія і 6 онуків. Похорон відбувся 15. ІІ. 1974 на цвинтарі Бруклін Гатс Семетері в Кайленд, Огайо. Вічна йому пам'ять! Миколай Коваль

МАРІЯ БУЗІНСЬКА — членка УНСОУ, Відд. ч. 112, Т-ва св. Марії в Парм, Огайо. Померла 10. лютого 1974 року на 90-ому р.ж. Покойна народилася 9. 5. 1883 в Польщі, і стала членкою УНСОУ 30. 4. 30. Покойна в смутку сина Івана. Похорон відбувся 14. лютого 1974 на цвинтарі Бруклін Гатс Семетері в Кайленд, Огайо. Вічна їй пам'ять! Марія Кампаль

ВАСИЛЬ ОРДИНОВИЧ — член УНСОУ, Відд. ч. 207 Т-ва Галицької Січ в Сент Діфелд, Мас. Помер 2. лютого 1974 р. на 76-ому р.ж. Покойний народився 16-го лютого 1897 року, і став членом УНСОУ в травні 1919 р. Покойний у смутку дружину Кароліну. Похорон відбувся 6. лютого 1974 р. на цвинтарі св. А. Люкеус Семетері в Індіан Орчард, Мас. Вічна йому пам'ять! Павло Рева

МАРІЯ САЛАМАХА — членка УНСОУ, Відд. ч. 138, В-ва св. Івана Христини в Глестонбурі, Конн. Помер 15. лютого 1974 на 57-ому році життя. Покойна народилася 10-го липня 1917 в Мухах, Конн. і стала членкою УНСОУ 18.5.72. Покойна в смутку мужа Івана, дві доньки, два брати, дві сестри і 4 внуки. Похорон відбувся 18. 2. 74 на укр. цвинтарі в Глестонбурі, Конн. Вічна їй пам'ять! Симон Кунікевич

РОДІОН ОЛЕГ ІВАНЧУК — член УНСОУ, Відд. ч. 453, Т-ва Івана Мазепи в Вест Айланд, Н.П. Помер 4. лютого 1974 р. на 50-ому році життя. Покойний народився в 1924 році в Струбі, Тероболі, Галичина і став членом УНСОУ 1949 року. Покойний у смутку дружину Ірину, дітей, брата, сестру і родину. Похорон відбувся 8. лютого 1974 року на цвинтарі св. Карла в Шеллі, Н.П. Вічна йому пам'ять! Іванна Замируха

КІРИЛО НАКОНЕЧНИЙ — член УНСОУ, Відд. ч. 211, Т-ва св. Миколая в Сталетон С.П. Помер 23. січня 74 на 86-ому р.ж. Покойний народився 17. липня 1888 року в Австрії і став членом УНСОУ в 1934 р. Покойний у смутку Анну Катерину, Івана Наконечного, Яне Катерину, Гелен Гурбін, Карла Наконечного, 17 онуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 25. 1. 1974 на цвинтарі св. Петра в Сталетон Айланд, Н. П. Вічна йому пам'ять! Секр. Відділу

Книжки до набуття:

Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми — Лікарський довідник	\$10.00
Д-р Михайло Данилюк: Повстанський записник	2.21
Д-р Лука Луцка: Василь Стефанчик — співець української землі	10.00
Д-р Лука Луцка: Іван Франко — борець за національну і соціальну справедливість	5.40
Д-р Лука Луцка: Тарас Шевченко — співець української слави і волі	1.50
Д-р Лука Луцка: Маріяна Палачак — Біографія і характеристика творчості з додатком усіх оригінальних творів	1.20
Д-р Лука Луцка: Ольга Кобилянська. В сторінці її народили	.80
Д-р Лука Луцка: Іван Франко — життя і творчість	.80
Шевченкові думи і пісні — Shevchenko's Thoughts and Lyrics	.50
Володимир Кедровський: Обрис минулого	1.50
А. Драган: Український Народний Союз у минулому і сучасному	.80
Іван Смолий: У зелену полі Шлірті — повість	1.50
Остан Тарнавський: Брат Братів. Книга про СВАДІ	\$7.00
М. Прокіпів: З Геродотом у світ широкій	3.00
Панас Феденко: Минуло історичне. Зимовий похід Армії УНР 1919-20	1.50
Авраам Шпірлін: У советській квітні	1.50
Федір Дудко: Моя молодість	1.50
Ворд В. Б. Ідей, ідей і змінюють світ	2.50
Дашкевич Р.: Артилерія Бригади ОС в боротьбі за Київські Золоті Ворота	2.00
За волю України. Історичний Альманах УОС	10.00
Кобець О.: Записки полководця	2.00
Липа Ю.: Пам'яті України	1.00
Нам Лівий	1.00
Пастернак М.: Українська жінка у хореографії	2.50
Прокіпів: По нитках історії роману на Україні	.80
Рівненський Ст.: Українська Січ у Сходу	3.50
Симонівський: Жерельні історії УОС	1.00
Симонівський: Богданів	1.00
Яковлів В.: Договір Богдана Хмельницького і С.Соняшніков: Артем Вадель і його музична спадщина	3.00
Микола Палій: Екстерна — Кантати	1.00
О. Николь Волковський. А те, що минуло...	2.50
Костюк Г.: Теорія і дієвість	8.00
О. Залеский: Мала Музична Енциклопедія	3.50
Удовиченко А.: Третя Залізна Дівиця. Рік 1919.	7.00
Кедрина І.: Паралелі в історії України	3.00
Городишків Орест: Ген. Турчин — Особистий приятель прес. Липовича	1.00
Лозинський, др. Михайло: Галичина в рр. 1919 і 1920	5.00
Україна — Енциклопедія для молоді	15.00
З. Терлецька: Українські справи	7.00
Олесь Вайль: Дві сестри	3.00
Ярослав Гриневич: Доля України на миттарстах	2.00
Українські юристи під судом КІВ	2.00
Іван Дубо: Інтернаціоналізм чи русифікація	4.90
Людмила Колеснікова: Пам'яті Тріфон	4.00
Вадим Лесик: Німці в Україні	4.00
Володимир Галан: Ватерія Смерти	5.00
Зосим Дончук: Пріра. Роман	4.00
Марта Тарнавська: Хвалю Іполіто	2.00
Д-р К. Пашинський: Від Держави до Комітету	3.75
Д-р К. Пашинський: Від Комітету до Державного Центру	6.00
Роман Купчинський: Скоропад. Ілюстрації Едварда Козака	3.50
Лесь Лисак: Терпи пахощі	5.00
Кондратів: Збірка народної творчості	3.50
А. Пліска: Байки Івана Савченка	2.25
Микола Погнібний-Горчак: Чарівний діамант	2.50
Д-р Ю. Килинський: Нарис історії римської літератури	5.00
Іван Керницький: Герой передмісті	2.50
Іван Керницький: Переліт птахи	1.50
Василь Волковський: Діло про Рогатин і про Рогатинський Приматик Української Громади	2.00
Леонід Полтава: Вальс. Збірка поезій, ліричних	1.50
Діоніс Гукеня: Родичів альбом	6.00
Олена Василева: Коли орбіти хрещуються	6.00
Ілюстрації в обороні Рідної Землі.	2.00
В. Витвицький: Гайворонський — Життя і творчість	3.00
Василь Софронів-Левачинський: Липнева отрута	1.00
Алла Косовська: Паморозь (Поєзія)	1.50
Михайло Влох: Випиши — Звенигород — Угнів та довколишні села	15.00
О. Ізидор Соколюк: Визвольна боротьба Західно-Українських Земель у 1918-23 р. р.	3.00
Малюєцький, д-р Іван: Нарис історії роду Петрушевичів	4.00
Міра Гармаш: Марія Покша	3.00
Міра Гармаш: Відважні роки (поєзія)	1.75
Міра Гармаш: Радуєш в північ (поєзія)	2.20
Вогдан Попович: Під українським небом (спогоди)	15.00
Книжковий знак шістьдесятіятикля	3.50
Олександр Врик: Тернистий шлях Українського уряду (1918-1921)	4.00
Лесь Липович: Під ялинку	1.50
Лесь Хрештєва: Далекий і близький — вірші	3.50
Яр Слаутич: Трофеї (1898-1963)	4.00
Український вісник — випуск VI — Самвидав — журнал з України	\$ 5.00
Широке море України. Документи самвидаву з України. Документи VII	7.50
Мілена Рудницька: Невідомі стигмати	15.00
Алла Косовська: Діалог першій	1.00
В. Софронів Левачинський: Юний скоморох, пісня для молоді	6.00
Наталія Полосова-Василенко: Історія України, I том (до половини XVII сторіччя)	15.00
Валентин Сим'янич: Огуденські часи — спогади	3.00
Василь Барка Вершиник Неба	2.50
Іван Світ: Українсько-Японські взаємини в рр. 1903-1945	8.00
Р. Володимир: Палкі серії	2.50
Д-р Семен Демедчук: Шістьсотітня громадської праці	0.75
О. Соколюк: Бібліографія Українців, анг. мовою	0.75
Едвард Н. Ц. ван Гоген: Моя зустріч з УПА	0.75
Петро Мірчук: Степан Бандера	2.00
Петро Мірчук: Микола Міхновський	1.50
Анатоль Юрняк: Камікадзе шдас сам. Оповідання й фейлетони	\$ 4.00
М. Понеділок: Рятуйте мою душу — повість	8.00
Едвард Козак: Гринь Зоула	8.00
А. Шифрін: Четвертий вимір	7.90
Людмила Коваленко: Тиха вода	6.00
I. M. Nowolski: Bunhvinian Ukrainians — A Historical Background and their Self-Determination In 1918	5.00
Рожка Смерчиньско-Шульова: Основи музичного мистецтва. Теорія й історія	8.00
Іван Овечко: Вибрані статті	3.00
Іван Овечко: Чехов і Україна	6.00
Іван Франко: Теорія, 20 томів	\$80.00
Василь Чаленко:	
Пісторія — історично-побутова повість	3.00
Спрага безсмертя — оповідання, пісня	3.00
Зойк та інші оповідання	1.50
Чорноморці — або Коміюній Харко з усім товариством — історичний роман	3.00
Українська література мова (XVII ст.-1917)	5.00
Драматичні твори — збірка піс	6.00
Діло про мову — збірка етатей	1.00
Нові оповідки до етиогенезу слов'ян та їх.	2.00
Муза та інші оповідання	1.00
У нетрях Кошет-Дару — повість	1.00
Мова „Слова о полку Грозові“	7.00
Андрейський мови — ключ до тлумачення нашого суботрату	2.00
Уводина до мовознавства	2.00
Загальні Перемітка — повість	3.00
Гава Ісько — віршована бувалящина	3.00
Пропавші сили. Українське письменство під комуністичним режимом (1920-1933)	2.00
Належність за книжкою посилає ТІЛЬКІ чеками ад. Поштовими Переказами. До грошової посылки долучати 14 центів кошти перекази від 1 книжки і 5% стейтсмен по податку з Нью Джерсі.	

Відбулася виставка „Україна 1917-1921 років” для учнів шкіл Манітоби

Вінніпег. — Для належного відзначення в цьому році „Українського Національного Дня” з масовим включенням у відзначування національних роковин шкільною дітворою державних шкіл Манітоби і околиць, Осередок Української Культури (ОУК) влаштував виставку „Україна 1917-1921 років”. В експозиції були експонати Українського Військово-Історичного Музею, що тепер приміщується в УВАН і с виставці, каталогізації. У вересні цього року Музей буде переданий до ОУК.

Виставку відвідало понад 1,500 дітей, які принесли

організовано з різних державних шкіл Вінніпегу, Байта, Гамлі, Боссекур, Селкірк та інших околиць Вінніпегу. Вечорами від 6-9 відвідувачі виставки мали можливість слухати концерти симфонічної оркестри квінського радіо та львівської філармонії з магнітофонних записів з інтродукцією та поясненнями видатної піаністки Люби Жук з Монреалю. Програма концерту складалася з творів таких композиторів, як М. Верді, Б. Ляйтоставський, Л. Ревуцки, А. Шостакович, С. Людкевич, М. Скорин, В. Рибальченко, В. Гомоляк, М. Дремлюга.

ДМИТРОВІ ЧИЖЕВСЬКОМУ НА 80-ЛІТТЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

і 1964 рр. зі статтями різних авторів, між ними багато професорів, що були свого часу учнями Чижевського в університетах. Ліха доля не дала Чижевському діяти в Україні, де він міг би підготувати тисячі науковців — шукачів правди. Але й ті наукові здобутки, які Чижевський створив на чужині, часто у невідрадних обставинах, будуть прикладом для дальших дослідників — українських і людей інших національностей.

Часто у людей похилого склону віку слабше пам'ять, погасе охота до праці із-за фізичних недомог. Можна тільки радити, що Дмитро Чижевський не вважав на пізні літа: як доведеться, незабаром буде надрукована його нова праця про Миколу Гоголя, в якій, як пише автор, є „багато нового”. Тож маємо надію, що Дмитро Чижевський, в дев'ятому десятилітті свого життя напише не одну книгу, для своїх земляків і для культурного світу.

Платне подяка.

„Гомін” - „Орлик” - Луція в Рочестері

21-го березня ц. р. зала „Лет Рідж Гайкул” в Рочестері була виповнена по березню.

На сцені — гостинний виступ хору „Гомін”, танцювального ансамблю „Орлик” і відомого бандуриста-теоретика Володимира Луція — які чарували публіку майстерним виконанням свого репертуару.

Треба з приємністю підкреслити, що як хор, так і танцювальна група, добре дисципліновані і виконували свої точки легко, без напруження, хором і на інструменті. Хористи ні разу не займали своїх місць за сценою, вони кожного разу виходили на сцену з-за куліс при глядачів; хористи другого й третього рядів несли з собою зручні легенькі стільці, на які вони швидко ставали й були готові до співаю. Оригінально! Справді, дуже оригінально й гарно!

Оригінально теж задуманий сам початок концерту. Відкривається завіса, на сцені піяніст, який м'яко й легко приграв до ледь-ледь докосою маршової пісні „Розпрямуйте хлопці коні...”. Пісня зростає на силі шораз більше аж до форте і на сцену вмишує хористи в народних одностроїх під яскраві аллюїменти.

Хор під артистичним диригуванням маестра Ярослава

Бабуня виконував пісні музичально-культурно, демонструючи добру зіспіваність, які крендеди і бездоганну гармонію. Також треба підкреслити, що слова пісень хор доносив до найдалших рядів публіки дуже виразно. Непотрібно тільки був сповільнений ритм у „Вечорниці” Ніжинського в тому місці, де теоретик співав своє со-ло.

Дуже гарно виконували свої точки танцювальна група „Орлик” під адульним керівництвом Марії Бабич і Дмитра Параджо. Заслуга керівників та всієї танцювальної групи в тому, що вони не вдавалися до дешевих сценічних трюків, щоб викликати хвилювання глядачів, а виконували танки у строго народному стилі. У кожному танку було видно аскравий малюнок, глибоку думку та мальовничо-естетичний образ. Треба також підкреслити легкість, народну граційність і чистоту виконання.

Народність була строго виражена у всьому. Навіть музичний супровід до танків виконували чисто народні „музики”: скрипка, цимбали, сопілка і бубон. Все це вказує на серйозне й вдумливе трактування українського народного мистецтва.

Жаль тільки, що так мало брилі бандура на сцені.

Маестро В. Луція відспівав під звуки бандури тільки „Думку на смерть козака бандуриста” та й усе. Мабуть струни порвалися, що він вирішив виконати одну пісню в супроводі хору, інші ж під акомпаньямент фортепіяна.

Акомпаньатор, валісць національностей, Вілліам Джонс знаменитий! Що він надзвичайно музичальна людина видно не тільки з того, що він прекрасно володіє технікою гри на фортепіяні, але й те, що чар української народної музики поповнив його й дупко тримає при „Гомоні” вже кільканадцять років. Він відчуває і рівно розуміє глибину нашої народної музики і напевно чи розстане-ть з нею до кінця свого життя!

Степан Чорний

УКРАЇНЬКА ДИТЯЧА СВИТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ШЕ ОДНІЙ МОВИ.

Попис „Рідної Школи” в Лос Анджелесі

„Рідна Школа” в Лос Анджелесі, яка розпочала свою діяльність у вересні 1953 року існує і гарно розвивається. Крім навчання рідної мови та історії України, пригтовляється дітей і до гуртових виступів перед широкою публікою, влаштовуючи імпрези, як св. Миколая, Ялину, Свято Матері та інші. А ще 10-го березня ц. р. було влаштовано в Українським Народним Домі спеціальний показ здібностей дітей п. н. „Наші таланти”, при тому вшановано і пам'ять нашого Національного Пророка Тараса Шевченка.

На програму складалося багато точок, щоб діти змогли багатьом дітям написати.

Після вступного слова Анди Микитин, була груповою декламація дітей 1-3 класів. Брала участь Віра й Лариса Злиденна, Вол. Парабанюк, Наташка Словська, Кость Бабченко, Славко Шалаута, Вол. і Павло Будило та Андрій Захаревич.

„Заповіт” Шевченка виконав молодечий хор СУМА під керівництвом пані Кеске.

Дітвора оркестра (фортепіяна, скрипка, бас, бендіж і тромбон) виконала пісні: „Ой під гасм, гасм”, „Взявби я бандуру”, „І шумить і гу-де”, та дві англійські.

Мала Нансі Прокорій танцювала „Козачок”, Лариса Станес читала вірш „Немила тригода”. Петро Бабченко грав на фортепіяні „Солджен марч” Шумана, а Маріяка

Наливайко града „Український гопак”. Богдан і Карлос Макара співали дует „Де є той літак” і „О, Україно”. Вол. і Кость Бабченко фортепіяновий дует Баха „Адажіо Ц майнор” (на двох піанках).

Група куреня пластунок виконала пісні: „Юні Мрії”, „Сонце згасло”, „Карі очі”, „Червона рута”.

По перерві хор СУМА виконав „Ой, у лузі червона калина” і „Човен хитається”.

Михайло Рудченко виконав на піанно „Фір Елізе” Беттговена, а Маріяка Наливайко на акордеоні „Джінні Лінн полька”.

Танцювальна група під керівництвом пані Прокорій танцювала „Гопака” і „Гречаники”.

„Молитву” декламувала Надія Шалаута, а Роман Сірий виконав на акордеоні „Дві гітари” і „Верховино”.

Гарну програму закінчила осямрічна балерина Роксана Бульчак „Еспанським танком” з балету Ремонда, музика Глазгоф.

Імпровізований референтом була Марія С. Шенкірик.

Батьки мали нагоду тишиться успіхами своїх дітей, і разом з присутніми гостями рясно оплескували гарні виступи дітей. Молодечий хор СУМА, пластуки та танцювальна група додали більшого ефекту імпрезі та додали захоплення дітям до дальшого розвитку своїх талантів.

Д-р А. Вуєнк

Замість квітін на могилу
сл. п. д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
зложили пожертви на Платоний Дім у Ньюарку, Н. Дж.
(2-й список):
проф. д-р Кость і Павла ПАНАКІВСЬКІ \$100.00
Іск. Михайло ШЕВЧЕНКО \$25.00
Іск. Володимир ЯВОРСЬКИЙ \$25.00
Слава та Юрій ДУТКА \$20.00
Ольга та Марія ПАЛЧИНІНИ \$30.00
Банковеkonto Платонію Дому ч. 1614, „Selfreliance”,
734 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106 (Plast, Inc.).

Замість квітін на спільну могилу
сл. п. д-ра Богдана Олесницького
виконавчого діяря-громадянина, члена багатьох професійних, наукових і громадсько-суспільних організацій, незабутнього Земляка Станіславського і широго Друга, на Стіпіндіній Фанс УЛІЦІ (м. М. Палчичина) складають 50.00 доларів
Д-р Володимир і Марія ПАЛЧИНІНИ
Опечалений Дружини, Діти і скорбний Матері та всієї Родни вшанували глибоко співчуття.

Повідомляємо в глибокому смутку, що 9-го квітня 1974 р. відійшов у Вічність, по довгій і тяжкій недугі, на 74-му році життя
сл. п.
ІВАН МИХИТИН
(СТАРШИЙ)
одні з ініціаторів і основоположників Українського Народного Дому в Трентоні, Н. Дж.
Опечалений Дружини та Синами і всієї Родни, вшанували щирі співчуття.
УПРАВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

В ШОСТУ ВОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І ПРАДІДУСЯ
сл. п.
ІВАНА СЕЛЬСЬКОГО
буде відсуджена
ПАНАХИДА
в неділю, 21-го квітня 1974 року
на місці Ного Вічного Спочинку,
на Українському Православному Цвинтарі
сл. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Про молитви просить:
дружина НАДІЯ з РІДНЕЮ

Увага! Мешканці Ірвінгтону, Н. Дж. Увага!

14-го травня ц. р. відбудуться вибори до управи міста.
Нашим кандидатом на
ГОЛОВНОГО РАДНОГО
COUNCILMAN AT LARGE
Є МОЛОДИЙ ПРОФЕСІОНАЛІСТ
АДВОКАТ
РОМАН ПІТЪО

Число мешканців-виборців українців вповні заслуговує на те, щоб в управі міста був український кандидат.

Роман Пітѐо, як місцевий адвокат, є в центрі проблем української громади та має відповідні кваліфікації, щоб надставати в інтересах нашої спільноти.

Прийняття емеритів в старечому домі, правопорядок і добробут мешканців, потреба системи підтримки та заступництва в середній школі українців-учнів, надбання місцевих фондів для фінансової підтримки українських культурно-видавничих молодечих організацій — це ті найважливіші проблеми, які чекають позитивної розв'язки майбутнього головного радника адв. Романа Пітѐо.

Тому закликаємо, щоб кожен український управитель до голосування в неділю 14-го травня ц. р. віддав свій голос тільки на одного нашого кандидата адв. Романа Пітѐо.

В зв'язку з великими коштами передвиборчої кампанії, звертаємося цією дорогою до всього Українського Громадянства прийняти нам з матеріальною підтримкою. Кожна, навіть найменша пожертва буде прийнята з вдячністю, бо дозволяє Комітетові ще краще і успішніше розгорнути передвиборчу кампанію.

Пожертви просимо слати на адресу:
PITTO ELECTION COMMITTEE
1292 Springfield Avenue, Irvington, N.J. 07111 Tel.: 373-7901, 373-7831.
Paid for by Pitto Campaign Committee
Walter Pitto, Treasurer
1292 Springfield Ave., Irvington, N.J. 07111

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ
на цвинтарі сл. ап. Андрія при Церкві-Пам'ятнику
в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В Провідну Неділю, дня 21-го квітня ц. р., в Церкві-Пам'ятнику буде відслужена урочиста Соборна Архидієцка Літургія, яку очолить Високопреосвященний МІТРОПОЛІТ МСТИСЛАВ в сослужбінні прибулого духовенства. Початок Літургії о годині 9:30 ранку.

Крім того, о годині 11:30 ранку того ж дня, перед центральним хрестом на цвинтарі, буде відслужена традиційна вже ПАНАХИДА за душі спочилих наших попередників та героїв і мучеників українських-борців за волю й незалежність України. Після цієї ПАНАХИДИ Всесенні Отці будуть відправляти Панахиди над окремими могилами.

До всенародної молитви у цю ПРОВІДНУ НЕДІЛЮ за душі спочилих наших пращів, діда, батьків, матерів та братів і сестер, кличе

КОНСІСТОРИЯ
Української Православної Церкви в США

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
Субота, 20-го квітня 1974 р., год. 5-та по пол.
КОНЦЕРТ ВІДДІЛІВ УМІ
в Нью Йорку, Ньюарку, Філадельфії, Ірвінгтону

КЛАС ФОРТЕП'ЯНО: М. Байлової, Т. Богданської, Л. Каранович, Г. Клим, Г. Митрополітченко, Ю. Оранського, К. Чина-Андриєвського, Я. Кешіш.
КЛАС СКРИПКИ — Р. Вейке.
БЕРУТЬ УЧАСТЬ: Мотря Бойко, Роман Букачевський, Роман Ворон, Орест Гарасимчук, Агата Гарасимчук, Надя Гулат, Маріяна Гурич, Ліда Думич, Ігор Ільницький, Мотря Ільницька, Андрій Кюста, Ірена Кюста, Марта Мачай, Юлія Монастирська, Ліда Семанішкіна, Росоліна Телемко, Христина Тертецька, Зірка Ткач, Христина Чижович, Віра Шевченко, Наташа Шевченко, Надя Яворська, Володимир Яворський, Татяна Обершнін.

Зала УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
2 Схід 79-та вул., Нью-Йорк, Н. Дж.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ
ОСЕРЕДОК в КАРТЕРЕТ, Н. Дж.
має шану запросити Вас з Родиною і Приятелями на
ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ
що відбудеться
в суботу, 20-го квітня 1974 року
о год. 9-й веч. у BETHLEN HALL
Pershing Avenue, Carteret, N.J.
Грас оркестра „МРІЯ”
Під час забави буде мистецька програма.
Вступ 3.00 дол., студенти — \$1.50.
БУФЕТ у ЗАРЯДІ ВШ. ПАНЬ.

ОМУА
Об'єднання Мистців Українців в Америці
запрошує Українське Громадянство на
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН
ОЛЬГИ МАРИЩУК
Відкриття в неділю, 21-го квітня, о год. 1-й дні, в Галерії ОМУА, 149 2-га Авеню в Нью Йорку. Виставка буде відкрита в будні, від 6-8 год. вечора, в суботі і неділі від 4-8 веч. і триватиме до 8-го травня, включно.
Ольга Марішчук скінчила Cooper Union у Нью Йорку, рік з половиною була в Київському Інституті Мистецтва під кер. Василя Касіяна.
УПРАВА

Філія ОДУМ-у в Трентоні, Н. Дж.
має шану запросити Вас на
ПЕРШУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ
що відбудеться
у суботу, 27-го квітня 1974 року
о 8-й годині вечора
у МОДЕРНИЙ, НОВОЗБУДОВАНИЙ ЗАЛІ
Української Православної Церкви
сл. Юрія Переможця
при дорозі число 824, між дорозами число 130 й Нью Джерсі Турнішайком, Ярдвіл, Н. Дж., східна околиця міста Трентон.
Yardville - Allentown Rd., # 839, Yardville, N.J.
Грас загальнонародна, популярна оркестра „ЧЕРМОШ”.
До примісної зустрічі на забаві.
ФІЛІЯ ОДУМ-у в ТРЕНТОНІ

XIII Кур'нь УПС „Дубова Нора”
в глибокому смутку повідомляє всіх Членів і Дружів ДК,
що в неділю, 7-го квітня 1974 р. відійшов на Вечу Ватру, на 63-му році життя
пл.сен. нер.
Д-Р ВОЛОДИМИР ПОМІРКО
вдочини пластуни і суспільно-громадський діяч, пластуний виконник, один з передових членів „Дубової Нори” і довголітній член Верховної ДК.
ПОХОРОНІ відбулися в Чикаго, Іл., 10-го квітня 1974 року.
Родни нашого Покійного Друга складаємо найщиріші співчуття.
Замість квітін на могилу Покійного, прохасмо скласти пожертви на Виконний Фонд ім. д-ра Володимира Помірка, на адресу: Mrs. Ludmyla Wolansky, P.O. Box 906, Thibault, N.Y. 10984.
ВІЧНА ЛЮБОВ ПАМ'ЯТІ!

Спілка Визволення України
ПОВІДОМЛЯЄ
Членів і Сивпатиків СВУ та все Українське Громадянство, що
у Провідну Неділю, 21-го квітня 1974 року
на Українському Православному Цвинтарі
в Бавнд Бруку, Н. Дж., біля Церкви-Пам'ятника
НА МОГИЛІ ВЕЛИКОГО СИНА УКРАЇНИ
Д-РА ДМИТРА ДОНЦОВА
в першу річницю Ного смерті
о год. 12:30 відбудеться
ПАНАХИДА
яку віправить о. Теодор Форостій з Пассейку
КРАПОВА УПРАВА СВУ в ЗСА
КРАПОВА УПРАВА СВУ в КАНАДІ

